VOITON PÄIVÄ

(Victory Day)
63-0421 · Sierra Vista, Arizona, USA, 21.4.1963

1 Te voitte istuutua, jos haluatte. Ja haluan osoittaa kiitollisuuteni Jumalalle tästä etuoikeudesta olla täällä ja tavata tovereita, Jumalan Valtakunnan kansalaisia. Kun te olette kokoontuneina tänne tänä aamuna, tämän veljen kotiin, ollaksenne yhdessä, se tavallaan muistuttaa minua varhaisesta Seurakunnasta. Siitä, miten kristinusko alkoi alussa, Raamattu sanoi: "Kodista kotiin. He tapasivat ja mursivat leipää sydämen yksinkertaisuudella." Ja se, mitä me haluamme tänä aamuna, kun me olemme täällä, on sydämen yksinkertaisuus, meillä on yksi tarkoitus.

2 Yksi--on yksi asia, jonka me koetamme saavuttaa ja se on Jumalan suunnitelman täyttäminen meidän elämäämme varten, kun me vielä olemme täällä maan päällä. Ja ehkäpä, ehkäpä, Jumala, monta tuhatta vuotta sitten, Hän tiesi Hänen äärettömän viisautensa kautta, että me olisimme täällä tänä aamuna ja että me olisimme täällä preerialla tai—tai täällä erämaassa, tässä pienessä rakennuksessa. Hän tiesi sen tuhansia vuosia sitten.

3 No niin, me tapasimme joitakin ystäviämme, jotka ovat matkalla tänne tänä aamuna Tucsonista, Strickerin perhe. Ja heidän autostaan oli laturi rikkoutunut. Me koitimme keksiä, mitä voisimme tehdä, jotta saisimme heidät tänne, rouvan ja lapset. Ja he ovat tulossa vähän myöhemmin, jos he saavat laturinsa korjattua. Se oli sellainen pieni viivästys tässä. En tiedä, missä kohtaa se tapahtui. Mutta me olemme onnellisia ollessamme täällä.

4 Ja no niin, veli Isaacson on täällä ja me tuskin tunnemme toisiamme, sen enempää, kuin että me olemme veljiä Kristuksessa. Ja meillä on ollut yhteisiä hetkiä. Ja uskon, että meidän ensimmäinen kokouksemme oli… siellä Phoenixissa vuosia sitten. Ja jos hänen vaimonsa olisi täällä, en usko, että tuntisin häntä. No niin, niin hyvin me tunnemme toinen toisemme, tuskin tunnen edes hänen vaimonsa tai hänen perheensä.

5 Tullessani sisään tapasin yhden värillisen veljemme seisomassa ovella, todella hieno kaveri jolla oli sellainen kädenpuristus, tiedättehän, sitä vain tuntee itsensä niin tervetulleeksi, tiedättehän, tullessaan sisään ja—

-ja saadessaan olla tämän joukon keskuudessa tällä tavalla tänä aamuna ja se on minulle etuoikeus.

6 Ja no niin, minulla on ollut etuoikeus puhua monissa täpötäysissä paikoissa, missä ollut on tuhansia kertaa tuhansia ihmisiä kokoontuneena. Mutta minä… Palvelustehtäväni muistomerkit ovat tällaisista hetkistä, kun ehkä tusina tai kaksi istuu yhdessä, näyttää siltä, että Jumala toimii lähemmin ihmisten kanssa. Luulen, että meistä tuntuu läheisemmältä ja—ja kun me kokoonnumme pienissä kokouksissa. Näyttää siltä, että Jumalan sana on niin—tulee niin esille silloin kun me, kuten Hän sanoi: "Missä tahansa kaksi tai kolme on kokoontuneena Minun Nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään."

7 Eilen illalla melkein keskiyöllä olin juuri kokouksessa... kodissa, jossa oli mies ja hänen vaimonsa ja nuori tyttö, joka oli menettämässä järkensä erään suhteen vuoksi, joka hänellä oli ollut. Ja kun me olimme... olimme kokoontuneina yhteen, ainoastaan tuo nuori nainen ja minä yhdessä huoneessa, niiden asioiden tähden, jotka täytyi sanoa, halusin meidän mieluummin olevan keskenämme. Ja sinne tuli tuo Valo, tämä Herran Enkeli ja Se asettui juuri sinne, missä me olimme osoittaen, että Jumala pitää lupauksensa.

8 Ja eilen oli eräs nuori kaksikymmentäkaksi vuotias mies hyvin merkittävästä perheestä, hän oli saanut sikotauti tartunnan ja sikotauti oli puhjennut hänelle. Ja monet teistä aikuisista tiedätte, millainen se on, erityisesti miehillä. Miehet, se lähestulkoon tappaa heidät. Ja tällä pojalla oli ollut 105F kuume useiden päivien ajan, kaksi viikkoa peräjälkeen. [40,6 C--Toim.]. No niin, te tiedätte, että silloin on vaarassa halvaantua. Ja lääkärit olivat yksinkertaisesti tehneet kaikkensa penisilliinillä ja kaikella muulla saadakseen lyötyä tuon kuumetartunnan. Mutta näytti siltä, ettei sillä ollut mitään vaikutusta. Mutta yksi minuutti Jumalan edessä, niin kaikki kuume lähti tuosta nuoresta miehestä. Hän nousi ylös terveenä. Ja se vain osoittaa, että tärkein henkilö on Kristus.

9 Tätä varten me olemme täällä, tänä aamuna, tässä kodissa, palvellaksemme Kristusta, tänä sapatin päivänä.

10 Olen innolla odottanut tätä hetkeä tulla tänne tavatakseni kalliin veljemme ja teidät. Olen vastaanottanut kymmenyksenne, jotka veli on monta kertaa lähettänyt minulle tältä pieneltä ryhmältä täältä. Ja pidän sellaisia aarteita hyvin pyhitettyinä itselleni, koska tiedän että jonain päivänä minun täytyy vastata siitä, minne ne menivät siitä eteenpäin. Ja ha-

luan todella kiittää, osoittaa arvostukseni ja haluan ilmaista kiitollisuuteni teidän uskollisuudestanne, tästä ajatuksesta, joka teillä on ollut, tietäen ne kymmenykset, jotka teillä on. Ja kokoukset tällaisissa taloissa ja kuitenkin, sen mitä teillä on ylimääräistä, parhaan tietonne mukaan, te haluatte tukea sillä palvelustehtävää. Sitten siitä eteenpäin, minun täytyy olla siitä vastuussa. Ja haluan olla hyvä taloudenhoitaja Herrallemme, kun minun tuona Päivänä täytyy vastata siitä, mitä me teimme täällä maan päällä.

11 No niin, on yksi asia, täällä liikenteen melu ei juurikaan häiritse meitä ja se on hyvä asia.

12 Ja niinpä nyt, tuskin tiedän, miten sanoa tätä, mutta toivoisin, että meillä olisi herätyskokoukset täällä, jotka kestäisivät useita päiviä. Koska tällä tavalla vain tullaan käymään sisällä ja sanotaan: "Mitä kuuluu? Onpa hauska nähdä sinua", ja jutellaan muutama hetki Herrasta ja taas lähdetään. Minun on määrä olla Tucsonissa puoli kahdelta. Ja kuinka se… Me vain tapaamme täällä sillä tavoin ja puristamme toinen toistemme käsiä ja sanomme: "Mitä kuuluu? Mukavaa, että näin sinut", ja sitten lähdetään.

13 Mutta tiedättekö, ajattelen erästä Päivää jolloin me tapaamme, milloin me emme enää sano hyvästejä. Me emme sano: "Onpa mukava nähdä sinua. Toivottavasti palaat jälleen takaisin." Täällä me ehkä voimme laskea yhdessäolomme muutamana tuntina.. Siellä me voimme, me saatamme istua ja puhua miljoona vuotta, jos siellä on sellainen asia kuin aika ja me emme—eikä meillä ole yhtään vähempää aikaa jäljellä, kuin silloin, kun me aluksi istuduimme alas. Näettekö? Se on vain Iankaikkisuutta. Sille ei ole—sille ei ole loppua. Ja ajatella sitä aikaa, kun me olemme ulkona ja muuta ja kun me kävelemme Jumalan suuren paratiisin käytäviä ja Enkelit laulavat hymnejä.

14 Ja—ja nyt on aika, jolloin meidän täytyy taistella voittaaksemme taistelun ja voittaaksemme maailman asiat.

15 Ja Siellä, no, Siellä ei tule olemaan yhtään taistelua. Viimeinen rukous on rukoiltu; siellä ei enää tule olemaan rukouskokouksia. Ei ole enää paikkaa ihmisille tulla pelastetuiksi. Ei ole enää sairautta parannettavaksi. Ja se tulee olemaan yhtä suurta ihanuutta.

16 Ja mitä me tänä aamuna voisimme ihmisolentoina, mitä—mitä me voisimme luvata? Mihin me voisimme katsoa, joka olisi millään tavoin

suurempaa, kuin tuon ajan lupaukseen katsominen. Näettekö?

17 Me ajattelemme täällä olemista. Minä katselen sukupolvien muuttumista, pienistä imeväisistä vauvoista äitiensä syleissä, pieniksi koulupojiksi, teini-ikäisiksi tytöiksi ja pojiksi ja sitten keski-ikäisiksi ja sitten vanhemmiksi. Näettekö? Ja tuo—tuo koulupoika oli viime vuonna äitinsä sylissä, imeväisenä vauvana. Näettekö? Ja sitten näyttää siltä, että teini-ikäinen aloitti koulun juuri viime vuonna. Ja keski-ikäinen oli teini-iässä. Ja sitten vanhempi-ikäiset. Juuri… Oi! Näettekö? Se on kuin usva, joka laskeutuu maahan ja sitten katoaa. Salomon sanoi, uskoakseni se oli hän: "Se on kuin kukka. Se kohoaa ja sitten se leikataan ja kuihtuu pois." Ja me—me haluamme hyödyntää sen ajan, joka meillä on täällä.

18 Niinpä puhukaamme nyt Hänelle, no niin, kun me kumarramme päämme rukoukseen.

19 Ja jos täällä on kuka tahansa, joka haluaisi tulla muistetuksi rukouksessa, esimerkiksi jos hän on sairas tai on tarpeessa, jos vain tekisit sen sydämessäsi tiettäväksi Jumalalle sanoen: "No niin, Herra, olen käynyt sisälle esittääkseni tämän pyynnön." Ja jos vain, jotta tietäisin, tavallaan, jos vain kohottaisit kätesi ylös ja vain sillä tavalla sanoisit: "Muista minua." Herra siunatkoon sinua runsaasti.

20 Kaikkivaltias Jumala, joka loit taivaan ja maan Sanallasi, me olemme kokoontuneet tänne tänä aamuna puhumaan tästä Sanasta ja suuresta Hänestä, joka on Sana.

21 Me kiitämme Sinua tästä suuresta etuoikeudesta palata takaisin erämaan takalaidalle. Kerran palava pensas kiinnitti siellä karanneen profeetan huomion. Ja siellä hänet asetettiin uudelleen tehtävään ja hänet lähetettiin, hänestä tuli tuon ajan Jumalan vankeudessa olevan perilliskansan suuri vapauttaja. Oi suuri Jumala, etkö tulisi luoksemme tänne erämaan takalaidalle tänä aamuna? Kuten me tiedämme, Sinä olet suurissa katedraaleissa ja ympäri maailmaa, mutta tiedämme että Sinä olet ääretön Jumala eikä ole olemassa mitään paikkaa, joka olisi liian pieni. Tai mitään paikkaa, tai huolimatta siitä, kuinka hajalle me olemme levittäytyneet maan päälle. Kuitenkin Sinä olet kaikkialla läsnäoleva, Sinä voit olla kaikkialla koska tahansa. Me kiitämme Sinua siitä.

22 Ja tässä kokouksessa tänä aamuna, me kiitämme Sinua veljestämme ja--ja hänen pienestä laumastaan täällä ja heidän rohkeudestaan ja uskollisuudestaan Jumalan asioita kohtaan maan päällä tänä päivänä ja me

pyydämme Sinun siunauksiasi heidän ylleen. Ja voikoon, niin kauan kuin on olemassa kaipaava sydän Kristuksen puoleen, voikoon jossakin olla sanansaattaja antamassa, tuomassa Sanoman tuolle nälkäiselle sydämelle.

23 Ja me rukoilemme, taivaallinen Isä, näiden ihmisten tarpeiden puolesta, jotka kohottivat kätensä juuri nyt. Sinä tiedät mikä sykkii heidän kätensä alla, heidän sydämensä ympärillä. Heillä oli tarve. Jos se on sairaus, Herra. Sinä, joka otit Paul Sharritin, joka juuri puhui muutama tunti sitten, kun hän makasi kuoleman ja elämän rajalla, kovan kuumeen kanssa, jota mikään lääketiede ei voinut pysäyttää, ja kuitenkin pieni rukouksen sana pysäytti tuon kuumeen välittömästi. Sinä olet Jehova Jumala. Osoita, että Sinä olet aivan yhtä hyvin edustettu ja aivan yhtä todellinen tänä päivänä täällä erämaan takalaidalla, kuin olit Mooseksenkin päivinä siellä erämaan takalaidalla.

24 Me kiitämme Sinua, koska minä tiedän, että Sinä kuulet rukouksen. Ja me tulemme Sinun luoksesi mitä nöyrimmin ja mitä vilpittömimmin, tietäessämme että olisi väärin pyytää Sinulta asioita, joita me vain kuvittelemme mielessämme. Me haluamme olla vakavia ja täysin varmoja sen suhteen, mitä me pyydämme. Meidän täytyy uskoa se ja--ja--ja tietää, että se on Jumalan tahto antaa se meille, koska me olemme vakuuttuneita siitä sydämessämme, kaiken sen mukaan, mitä me tiedämme, Herra.

25 Niinpä minä rukoilen, että Sinä parannat jokaisen sairaan henkilön, joka on täällä tänä aamuna. Pelasta jokainen, joka on kadoksissa. Suo se. Voikoon jotakin tulla sanotuksi tai tehdyksi, joka saa heidät siellä, missä he istuvatkin tai seisovatkin seinien vierellä tai missä tahansa he ovatkaan, että Jumalan ankkuroitu usko tulee heidän sydämiinsä ja se selvittää sen kerralla. Suo se, Isä.

26 Siunaa tätä veljeä, joka on sallinut meidän pitää kokouksen tässä kodissa.

27 Puhu nyt meille Sanasi kautta, sillä sen vuoksi me olemme täällä. Me rakastamme olla yhdessä toistemme kanssa, mutta kuitenkin se olet Sinä, kenetkä me haluamme, Herra. Me voimme mennä puiden alle jonnekin ja istuutua alas ja jutella toinen toistemme kanssa. Mutta täällä me olemme kokoontuneina löytääksemme suosion Sinun kanssasi. Etkö nyt kohtaisi meitä, Herra? Me olemme avanneet istuimen sydämessämme, jotta Sinut laitettaisiin valtaistuimelle tänä päivänä, puhuaksesi meille ja kertoaksesi meille tarpeista, joita meillä on ja ilmaistaksesi rakkautesi

meitä kohtaan, kun me ilmaisemme rakkautemme Sinua kohtaan. Tätä me pyydämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

28 No niin, jos siellä takana on joku, joka haluaa istua, näen täällä joitain tuoleja, jotka voidaan laittaa pystyyn jos haluatte olla mukavammin.

29 No niin, nämä ajat joissa me elämme, ovat suurenmoisia aikoja. Ja eilen kun ajattelin, mitä sanoisin tänä päivänä, tietäen että olen kovasti odottanut tänne tuloa, ja mitä sanoisin tässä pienessä rukouskokouksessa kun tulisin tänne? Ja pyysin Herraa auttamaan minua. Ja--ja minä kirjasin muutaman muistiinpanon Kirjoituksen kohdasta täällä, josta haluaisin kertoa teille tänä aamuna, kun me odotamme Herran siunauksia.

30 Ja nyt me rukoilemme, että te avaatte sydämenne ja huomaatte pienimmänkin, heikoimmankin Kristuksen koputuksen sydämessänne. Muista, jos sinä et ole uskovainen, etkä ole vielä koskaan vastaanottanut Kristusta, tämä tulee olemaan valtavin asia, mitä sinulle on koskaan tapahtunut, kun me olemme kokoontuneina tässä kodissa tänä aamuna, kun tuo koputus tulee sydämellesi. Jos vastaanotat sen, se on ovi Elämään. Sen pois käännyttäminen on kuolema. Ja sen vuoksi me olemme täällä tänä aamuna, osoittaaksemme sinulle, että on olemassa avoin ovi jokaiselle uskovaiselle, joka voi uskoa.

31 Haluan nyt lukea Jeesuksen Kristuksen Ilmestyksestä, sen 15. luvusta. Haluan lukea osan, ensimmäiset neljä jaetta Ilmestyskirjan 15. luvusta.

> *Ja näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja loistavan, seitsemän enkelin... Seitsemän viimeistä vitsausta; sillä niissä on Jumalan viha käynyt täytäntöön.*
>
> *Ja näin ikäänkuin lasimeren tulella sekoitettuna; ja ne, jotka olivat voittaneet pedon, ja hänen kuvansa, ja hänen merkkinsä, ja hänen nimensä luvun, he seisoivat lasimeren päällä... Jumalan harppujen kanssa.*
>
> *Ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua, ja Karitsan laulua, ja sanoivat, suuret ja loistavat ovat sinun tekosi, Herra Jumala Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä pyhien Kuningas.*
>
> *Kuka ei sinua pelkäisi, oi Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä, ja kaikki kansat tulevat ja palvovat sinun edessäsi, sillä sinun vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki.*

32 Ja jos Herra suo, haluaisin ottaa tekstini siitä, kutsuakseni sitä V-päiväksi, Voiton Päiväksi, kuten me sitä kuvaamme, täydelliseksi voitoksi.

33 Nämä ihmiset, jotka tässä luvussa, jota me olemme... olemme juuri lukeneet, he olivat saavuttaneet voiton. Minusta sana voitto on suuri sana englanninkielessä. Se tarkoittaa sitä, että sinä olet--sinä olet voittanut vihollisen, ja sinä olet voittanut, ja sinä olet voittoa pitelevä voittaja. Ja me laulamme lauluja ja iloitsemme voitosta. Ja tässä me huomaamme, että siellä oli jotain, nämä ihmiset olivat tulleet lasimerelle, tulella sekoitetulle. Ja he olivat saaneet voiton pedosta, hänen kuvastaan, tuosta merkistä, ja hänen nimensä kirjaimesta. Kaikki nämä asiat, he olivat saaneet voiton niistä, ja he olivat voittajia seisten toisella puolella, lasimeren yllä, joka oli tulella sekoitettu, laulaen ylistyksen lauluja Kaikkivaltiaalle Jumalalle.

34 No niin, puhuaksemme voitosta ja V-päivistä ja niin edelleen, se tuo meidät takaisin ajatukseen sodasta, kun me ajattelemme V-päivää. Koska aivan vastikään, muutama vuosi sitten, me saimme päivän, jota me kutsumme sodan V-päiväksi, jolloin voitto oli saatu vihollisesta. Ja on todella surkeaa, että meidän täytyy ajatella sitä, mutta maailmaa on aina kasteltu ihmisverellä vanhurskaan Aabelin veren jälkeen.

35 Ensimmäinen ihmisveri joka osui maahan, oli vanhurskaan Aabelin veri. Ja hän, ja syy, miksi hänen täytyi vuodattaa verensä, oli se, että hän oli oikeassa suhteessa Jumalaan. Ja Jumala oli hyväksynyt hänen--hänen sovitustyönsä, joka hänellä oli ja joka oli uskon kautta uhrattu Jumalalle, tämä karitsa.

36 Ja hänen kateellinen veljensä, hän murhasi vanhurskaan Aabelin koska hän oli kateellinen hänelle. Ja tuo sama syy on saanut aikaan lähestulkoon kaiken ihmisveren vuodatuksen maan päällä. Ja vanha maa on todella läpikotaisin sillä kasteltu, ihmisverellä. Me... Siihen on syy. Siihen on jokin syy, että tämä ihmisveri tultaisiin vuodattamaan. Ja me huomaame, että ensimmäinen syy oli kateus, missä--missä Kain oli kateellinen Aabelille, koska Jumala hyväksyi Aabelin uhrin. Ja Hebrealaiskirje 11 kertoo meille, että--että—että: "Aabel uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja Jumala osoitti sen." Ja Kain oli tietystikin kateellinen, koska hänen uhrinsa hylättiin ja Aabelin uhri hyväksyttiin. Ja Aabel teki tämän uskon kautta. Raamattu sanoo, että "Hän teki tämän uskon kautta."

37 Näemme, että nämä kaksi poikaa yrittivät löytää suosion Jumalan

kanssa, palataksensa takaisin, koska he tiesivät että he olivat juuri tulleet Elämän puutarhasta. Ja he olivat joutuneet toiselle puolelle, heidän vanhempiensa rikkomuksen tähden. Se oli tehnyt heidät alttiiksi kuolemalle, aivan kuten me kaikki seisomme tänä aamuna alttiina kuolemalle. Ja he halusivat tietää, kuinka päästä takaisin tuohon paikkaan, missä he voisivat jälleen löytää Elämän. Ja sitä tehdessään he yrittivät löytää suosion Jumalan kanssa.

38 Ja Kain uhrasi kauniin uhrin kukista ja kedon hedelmistä, tai mitä tahansa se olikin, mitä hän laittoi alttarille.

39 Mutta hengellisen ilmestyksen kautta Aabelille paljastui, että kedon hedelmä ei ollut se, joka sai aikaan kuoleman. "Se oli veri, joka sai aikaan kuoleman." Niinpä hän uhrasi vuorostaan takaisin viattoman olennon veren ja Jumala hyväksyi sen. Ja se on ollut Jumalan sovituksena meidän syntiemme vuoksi, aina tuosta päivästä lähtien. Ei ole mitään muuta tapaa, koska jos Hän olisi hyväksynyt minkään muun tavan, silloin meidän olisi pitänyt tulla sillä tavalla, löytääksemme suosion Jumalan kanssa. Mutta Jumala hyväksyi ainoastaan viattoman olennon viattoman veren. Näettekö?

40 Ja sen vuoksi, jos kauneus ja suuret paikat olisivat Jumalan hyväksymiä, tänä päivänä me olisimme... Me olisimme ihmetelleet: "Tulisiko Hän tänne erämaan takalaitaan, tähän pieneen kotiin junaradan viereen? Tulisiko Hän tänne ja kohtaisi meidät?" Mutta jos se olisi ollut suuri katedraali tai sellaista kauneutta, jollaista Kain uhrasi, no, me huomaisimme, että me olisimme puhumassa vain itsellemme ja ilmalle.

41 Mutta Jumala tuli vuodatetun veren perusteella. Niinpä tänä päivänä, huolimatta siitä, kuinka pieniä me olemme, kuinka köyhiä me olemme tai kuinka paljon me haluaisimmekaan olla, tarjotaksemme Jumalalle suuremman paikan, silti Jumala ei hyväksyisi sitä sen enempää, kuin Hän hyväksyy sitä nyt, koska me tulemme viattoman Olennon vuodatetun Veren perusteella, joka on Kristus, joka kuoli meidän syntisten puolesta.

42 No niin, minä uskon että syy miksi tämä Veri on vuodatettu, on koska ihminen haluaa... Jumala kutsuu ihmisen katsomaan, mutta ihminen haluaa näyttää itseänsä. Ihminen haluaa katsoa sitä, mitä Jumala yrittää näyttää hänelle, hänen oman näkemyksensä pohjalta. Näettekö? Jumala yrittää näyttää ihmiselle jotain, mutta ihminen haluaa vastaanottaa sen sillä tavalla kuin hän itse katselee sitä.

43 Mutta se on kuin kuka tahansa, joka haluaa näyttää jotakin. Sille on syynsä, miksi tätä tiettyä näkymää osoitetaan. On... Jos sanot: "Katso tuonne vuorelle", siellä on nyt jotakin, joka kiinnitti sinun huomiosi, jota koetat pyytää minua katsomaan tuolla vuorella. Näetkö? Tai: "Katso tätä puuta", näetkö, tuossa puussa on jotakin jonka haluat minun näkevän.

44 No niin, Jumala yrittää saada ihmistä katsomaan tuohon viattomaan olentoon keinona päästä takaisin. Ja ihminen haluaa katsoa sitä omalla tavallaan. Hän ei halua nähdä sitä, mitä Jumala yrittää näyttää hänelle tässä viattomassa olennossa. Siitä syystä, tämä on se, mikä on aiheuttanut ongelman. Sitten, kun ihminen silloin ottaa kiikarit katsoakseen kauas, yrittäen nähdä mitä Jumala yrittää näyttää hänelle, hän ei onnistu tarkentamaan kiikariansa oikein.

45 Täällä maantiellä, palatessani jokin aika sitten takaisin vuorilta, joku sanoi; "Tässä, otahan nämä kiikarit ja katsohan tuonne tiettyyn kohtaan." Niinpä otin kiikarit. Näin kolme tai neljä eri kohdetta. No niin, näettehän, tiesin että siinä oli jotain vikaa. Näettekö? No niin, tämä antilooppi seisoi yksin pellolla, mutta siellä näyttikin seisovan kolme tai neljä antilooppia vierekkäin. No niin, mitä se todellisuudessa oli, tuo antilooppi oli täydellisesti vain yksi antilooppi. Kiikarit olivat kunnossa. Mutta mitä minun piti tehdä, oli kiertää tuota tarkennusrengasta, kunnes sain kaikki kolme antilooppia yhdeksi ja siitä tuli yksi antilooppi. Näettekö? Ja sitten tuo... Näettekö, tiesin että siellä takanani oli yksi antilooppi, koska niin minulle kerrottiin. Mutta ottaessani kiikarit ja katsellessani sen lävitse, näin kolmen antilooppin seisovan siellä. Niinpä kiikarin tarkennus oli pielessä. Minä--minun täytyy tarkentaa tuolla kiikarilla, kunnes pääsen kohtaan, missä näen tuon yhden antiloopin. Ja silloin tuo kiikari tuo sen tarpeeksi lähelle minua, jotta voin nähdä miltä se näyttää.

46 No niin, Jumala antaa meille Raamatun. No niin, Raamattu on Sana ja Sana on Jumala. Niinpä se on meidän kiikarimme. Se on meidän kiikarimme. Mutta sitten, kun lähdemme katsomaan Raamattua ja me näemme sen neljällä tai viidellä eri tavalla, no, tarvitaan tarkentamista, näettekö. Ja me--meidän täytyy tuoda se sellaiseen paikkaan, missä me näemme Jumalan yhden pyhän tarkoituksen.

47 Mutta ihminen haluaa aloittaa organisaation, pyörittää sitä tällä tavalla. Ja toinen haluaa: "No, tiedän. Luulenpa, että pystyn olemaan isom-

pi kaveri kuin hän, niinpä minä aloitan täällä. Me koulutamme meidän poikamme paremmin ja me teemme tämän ja niin edelleen." Näettekö? He eivät onnistu tarkentamaan tuota kiikaria. Jumala haluaa heidän näkevän yhden asian ja se on tuo viaton Veri, joka vuodatettiin heidän syntiensä vuoksi. Se on tarkalleen niin. Se on todellinen asia, joka tapauksessa. Me emme tarvitse organisaatiota. Minulla ei ole mitään heitä vastaan, he ainoastaan... On vahinko, mitä he aiheuttavat, vetäessään ihmisiä ulos ja hajottaessaan veljeyden ja muut asiat.

48 Mutta meidän tulee katsoa ainoastaan yhteen asiaan ja se on meidän Sijaisemme. Aivan. Ja tuo Sijainen on Jeesus Kristus.

49 Ja sitten tänä päivänä te näette, kuinka me olemme vääristyneet organisaatioissa. Ja sanotaan: "Metodisteilla on herätys. Ja näillä on herätys ja niin edelleen." Ja toinen kaveri laitetaan jatkuvasti ulos. Mutta me emme halua nähdä sitä sillä tavalla.

50 Me haluamme tarkentaa, kunnes me näemme, että on yksi Jumala. Jos te näette kolme jumalaa, teidän on parempi tarkentaa tuota kiikaria vielä vähän. Näettekö? Te—te näette jotain väärin. Niinpä teidän on parempi tarkentaa sitä ja nähdä, että meidän kaikkien yläpuolella on yksi Jumala ja Hän on ihmiskunnan Jumala.

51 Ja jos Hän on ollenkaan Jumala, niin Hän on kiinnostunut jokaisesta ihmisestä, koska olemme Hänen luomakuntaansa. Ja Hän on kiinnostunut lapsista. Hän on kiinnostunut vanhoista ja keski-ikäisistä. Hän on kiinnostunut meidän ihmisroduistamme ja valkoisista, ruskeista, mustista, keltaisista, ja ihojemme eri sävyistä sen mukaan, mistä maasta me ja meidän esi-isämme ovat kotoisin. Hän on kiinnostunut meistä kaikista. Hän ei ole kiinnostunut vain juutalaisista tai keltaisesta rodusta, mustasta rodusta, valkoisesta rodusta tai mikä tahansa se onkaan.

52 Hän on kiinnostunut koko ihmiskunnasta ja Hän koettaa saada ihmiskunnan keskittämään Hänen Sanansa yhteen asiaan, ja sanomaan: "On yksi Jumala, ja tuo Jumala antoi viattoman Sijaisen; tulemalla Itse Ihmiseksi ottaakseen pois synnin, pelastaakseen koko ihmiskunnan." Profeetta Johannes kuvaili niin kauniisti: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois kaikki maailman synnit." Koko syntiongelma selvitettiin juuri siellä tuossa viattomassa Sijaisessa.

53 Mutta kun ihminen saa otteen Jumalan kiikareista tässä, hän--hän alkaa... Hän katselee niin paljon luonnolliseen, että häneltä jää näkemättä

sen hengellinen käyttötapa, jonka Sana antaa.

54 No niin, näettekö, on yksi suuri asia mitä ihminen tekee kun hän yrittää katsoa, hän katselee kuten Kain katseli kiikareilla. Hän katseli henkilökohtaista saavutusta. Kain ajatteli, "No niin, jos voin saada Aabelin pois tieltä, niin silloin minä olen ainoa. Sitten, näettehän, silloin tuo toinen kaveri on pois tieltä." Sitä ihminen on yrittänyt vuosikaudet, saada toisen kaverin pois tieltä.

55 Kun hänen pitäisi koettaa tuoda tuo toinen kaveri sisälle kanssaan, ja--ja olla veli, näettekö; sen sijaan, että koettaa sanoa, "Oi, tuo pieni ryhmä, pyyhkäiskää ne vain pois. Ja tämä täällä, oi, no, he ovat näitä tai niitä." Näettekö? Meidän ei tulisi tehdä sitä. Meidän tulisi koettaa tuoda koko asia yhteen--yhdeksi kokonaiseksi kuvaksi ja se on Jeesus Kristus.

56 Eräs nuori nainen, eilen illalla haastattelussa, hän sanoi... Mutta hän sanoi... Erään sananpalvelijan tyttärellä oli pieni rakkaussuhde ja--ja hän oli menettänyt järkensä sen takia. Hänelle oli tullut hermoromahdus. Hyvin kaunis nuori nainen ja noin kaksikymmentä kolme vuotias.

57 Ja kun hän oli pieni tyttö, noin kaksitoistavuotias, hän oli Chicagossa. Ja istuessaan kokouksessa… Tai, Elginissä. Ja hänen istuessaan kokouksessa, Pyhä Henki kulki läpi kuulijakunnan ja kutsui hänet, kertoi, kuka hän oli ja sanoi, "Sinulla on sydämen sivuääniä. Lääkäri sanoo että sinä et elä viisitoistavuotiaaksi. Mutta, NÄIN SANOO HERRA, sinä olet parannettu." Ja hän ei ole koskaan edes—koskaan edes tuntenut sydänongelmia sen jälkeen.

58 Ja eilen illalla hänellä oli erilainen sydänongelma. Se oli hengellinen sydänongelma. Hänen sulhasensa oli lähtenyt ja mennyt naimisiin jonkun toisen naisen kanssa. Ja kuitenkin hän oli yhä rakastunut. Ja tämä poika kertoi, että hän yhä rakasti häntä ja että hänen "isänsä oli aiheuttanut sen."

59 Minä sanoin: "Oi, hölynpölyä. Hänen ei olisi tarvinnut mennä naimisiin toisen tytön kanssa. Hän teki sen, koska hän ei onnistunut rakastamaan sinua oikealla tavalla." Se on tarkalleen niin.

60 Mutta, näettekö, koska tuo tyttö oli niin sen kietoma, hän istui siellä aivan painuksissa. Ja hän sanoi, "Oi, minä tiedän, että Johnny rakastaa minua. Minä tiedän sen." Näettekö? Se oli kaikki, mitä hän pystyi näkemään. Hän eli itsekseen tuossa pienessä maailmassaan. Hän oli muovannut itsensä sinne.

61 Ja otin häntä kädestä. Sanoin: "Kuuntelehan minua." Ja Herra näytti näyn, näettekö, jotakin josta hän tiesi, etten tiennyt mitään siitä, jotakin mikä oli tapahtunut, jotakin oli tapahtunut heidän välillään. Ja kun se oli sanottu, se valaisi häntä juuri silloin. Sanoin; "No niin, kun olet siellä, katso Golgatalle. Noin, sinä kävit ulkona ja koetit aloittaa juomisen ja sinä olet sananpalvelijan tytär, helluntailaisen sananpalvelijan tytär, ja sinä teet noita asioita joita teet, yrittäen hukuttaa tuon murheen; tuo mies ei välitä sinusta pätkääkään. Katso Golgatalle, tyttö. Se on ainoa tie takaisin."

62 Meidän täytyy saada itsemme keskittyneiksi, kunnes me olemme elämän tai kuoleman partaalla, upota tai hukkua, kunnes me näemme Golgatan, Kristuksen. Sinne Jumala haluaa meidän palaavan.

63 Ja miehet, Jumalan Sanaan keskittyneenä, niin sen sijaan että toisimme Sen yhteen ja saisimme Sen sanomaan jotakin, mitä Jumala saa Sen sanomaan, sen sijaan me katsomme sitä luonnolliselta puolelta. Sen vuoksi, se—se, kun ihminen tekee sen, hän tulee sellaiselle paikalle, että hän vain lähtee seuraamaan sitä, mitä on tuotu esille. "Tässä on mahdollisuus, että me, tämä pieni ryhmä, me voimme tehdä tämän ja me kykenemme siihen. Meillä ei ole mitään tekemistä noiden muiden kanssa." Ja—ja se, näettekö, se on ensimmäinen asia, joka tuodaan esille; sen sijaan että keskittyisimme tietämään sen, että meillä tulisi olla veljellinen rakkaus toisiamme kohtaan, ja—ja meidän tulisi ymmärtää toisiamme, ja rakastaa toisiamme, ja palvoa toinen toistemme kanssa. He halveksivat ihmistä niiden vaatteiden tähden, joita hän käyttää, tai sen—tai sen koulutuksen tähden joka hänellä on, tai hänen ihonsa värin tähden, tai—tai jotain sellaista. Tai hänen… Ja siksi se erottaa ihmiset ja ihmiset lähtevät seuraamaan sitä.

64 Sisäinen ihminen ei saa koskaan mahdollisuutta toimia. No niin, me olemme--me olemme kolminaisia olentoja; sielu, ruumis ja henki. No niin, mutta kun luonnollinen mieli... Nuo kaksi henkistä voimaa, jotka toimivat teissä, ovat teidän mielenne ja teidän--ja teidän henkenne. Näettekö? No niin, luonnollinen mieli joka on hyvin hienostunut, se koettaa saavuttaa jotain älykkyytensä avulla. Näettekö? Ja kun ihminen tekee noin, juuri se saa aikaan sen että hän heittää itsensä pois hengellisen ihmisen luota, joka on hänessä. Ja juuri se aiheuttaa ongelmat, näettekö, hän koettaa tehdä sen itse.

65 Kuten puhuin täällä vähän aikaa sitten, uskon että olin tabernaakke-

lissa, "Jumala on niin suuri, että Hän voi tulla niin yksinkertaiseksi."

66 No niin, näettekö, kun meistä tulee suuria, meistä ei voi enää tulla yksinkertaisia. Näettekö? Me, me tiedämme liikaa. Ja--ja meidän täytyy sanoa: "Oi, sen vain täytyy olla tällä tavalla, sillä tavalla, kuin me Sen sanomme tai muuten sitä ei ole ollenkaan." Näettekö? No, sillä tavalla meiltä jää Jumala huomaamatta.

67 Mutta jos ihminen, suuri ihminen voisi vain tulla suuremmaksi ja suuremmaksi, ja yhä vain tulisi suuremmaksi, mitä hän tekisi sitten? Hänestä vain tulisi jälleen niin nöyrä ja niin yksinkertainen, kunnes ihmiset kulkisivat hänen ylitseen eivätkä tietäisi sitä, näettekö, tuon suuren henkilön ylitse, joka on heidän keskuudessaan.

68 Aivan sama asia, kuin mitä me teemme. Me, me mittaamme elektroneja, me halkaisemme atomin ja me lähetämme viestin kuuhun ja kävelemme tavallisen ruohon päältä, josta me emme tiedä mitään. Se on totta. Tuo pieni kukka, kukaan ei voi selittää tai löytää tuota elämää, joka on kätkeytynyt tuohon pieneen siemeneen maan uumenissa, joka tuo kukan esiin seuraavana vuonna. Tavallinen ruohon korsi, koko maailman tiedemiehet eivät pystyisi valmistamaan yhtä ruohon kortta, ei yhtäkään. Näettekö? Sitä ei voida tehdä, koska siinä on elämä. Ja sen vuoksi, näettekö, me...

69 On sanottu, "Typerykset kävelevät raudoitetuilla kengillä siellä, minne Enkelit pelkäävät astua." Ja se on todella totta. Me kävelemme yksinkertaisten asioiden ohitse. Me kävelemme Jumalan ylitse.

70 Me kävelemme orkidean ylitse etsiessämme päivänkakkaraa. Nyt, siinä se on, näettekö, kävellään orkidean ylitse. Ja jos me vain voisimme tulla tarpeeksi yksinkertaisiksi ja alentua. Kukaan ei voi edes katsoa…

71 Tuo viinipuu siellä, mikä se on? Jumala. Mitä se on? Se on vulkaanista tuhkaa, jossa on elämä. Kääntykää, katsokaa tuonne, siellä on mahtava puu, poppelipuu, uskoakseni. Mitä se on? Se on vulkaanista tuhkaa, jolla on toisenlainen elämä. Tällainen elämä teki puun. Tuollainen elämä teki viinipuun. Näettekö?

72 Ja mitä me olemme? Vulkaanista tuhkaa, jossa on elämä. Mikä teki meistä sen, mitä me olemme? Me emme olisi yhtään sen enempää, mutta Jumala laittoi Iankaikkisen Elämän meihin ja silloin meistä tuli Jumalan kansalaisia. Sitten, me--me tarkkailemme, silloin me tarkennamme Jumalan Sanaan.

73 Mutta ihminen ei koskaan anna sisäiselle ihmiselle mahdollisuutta selittää sitä, mikä on oikein, ja se aiheuttaa ongelmat. Tarkkailkaapa. Me näemme, että jos hän ei tee sitä, niin mitä sitten tapahtuu? Me näemme, että hänen kiukkunsa kuten Kainin, tulee esille hyvin pian, näettekö, kuten Kainilla. Hän oli kateellinen. Hän ei pitänyt siitä, että Jumala, hänen uhratessaan hyväksyi Kainin... Aabelin uhrin hänen uhrinsa sijasta. Hän halusi tehdä omalla tavallaan, näettekö, sen sijaan että olisi tullut Aabelin luo ja sanonut; "Oi, minun veljeni, olen niin iloinen siitä, että Jehova on hyväksynyt tämän tavan, koska Hän osoitti sen vastaanottamalla sinun uhrisi." Eikö se olisi ollut se, mitä hänen olisi pitänyt tehdä? Mutta sen sijaan hän tuli kateelliseksi.

74 No niin, ettekö näekin saman asian ihmisissä tänä päivänä? [Seurakunta sanoo: "Aamen." --Toim.] Näettekö? Se on vain hänen tapansa, näettekö, no niin, sen sijasta että hän hyväksyisi tavan, jonka Jumala vahvistaa olevan Totuus.

75 Sen tavan, missä Jumala itse tulee näyttämölle ja sanoo: "Tämä se on. Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Minä olen teidän kanssanne, jopa teissä. Vähän aikaa eikä maailma enää näe Minua; kuitenkin te näette Minut, sillä Minä olen teidän kanssanne, jopa teissä." Näettekö, maailma, te... "Maailma ei näe Minua, mutta te näette." Näettekö? "Kain ei näe minua, mutta sinä näet, Aabel." Näettekö? Koska kyse on samasta asiasta.

76 Ja sen sijaan, että tultaisiin ja sanottaisiin: "No, suurenmoista. Me näemme Jumalan toimivan ihmisten keskellä. Tehdään niin." Ei varmastikaan. Opinkappaleen kanssa on sama asia, tai ahneuden kanssa, paremminkin, ja kateuden kanssa, noiden samojen asioiden kanssa jotka Kainilla olivat, joilla hän vaati veljensä veren. Hän yrittää pyyhkäistä veljensä pois tieltä päästäkseen hänestä eroon. "He eivät ole mitään muuta, kuin joukko pyhiä kieriskelijöitä. He ovat mitättömiä." Näettekö? Te tiedätte, mitä tarkoitan. Se saa aikaan ongelmat. Se murtaa vihkivalat. Se rikkoo yhteyden ja saa aikaan jakaantumisen. Se rikkoo koteja. Se saa pyörän pyörimään kohti avioeroja. Se rikkoo yhteyden.

77 Se on se, joka rikkoi yhteyden Eedenissä, sen vuoksi, että Eeva ei onnistunut pitämään huomiotansa, katsettaan Jumalan Sanassa ja kuunteli vihollisen järkeilyä. Näettekö? Näettekö? Jos hän olisi vain pysynyt: "Jumala sanoi niin." Se selvittää sen. Jumala sanoi niin", mutta hän ei halunnut tehdä niin. Näettekö? Hän muutti kiikariensa tarkennusta ja sen si-

jaan, että olisi nähnyt yhden tien, hän näkikin siellä kaksi tietä. Näettekö? Hän näki: "No, no niin, ehkäpä tämä mies saattaa olla oikeassa. Ehkäpä hän on oikeassa. No niin, mehän tiedämme, että Jumala on oikeassa ja ehkäpä myös hänkin on oikeassa. Tässä on vain enemmän valoa siihen, mitä Jumala sanoi." Näettekö tuon?

78 Sama asia tapahtuu tänä päivänä, palaten tarkalleen samaan pisteeseen. Näettekö? Te näette kaksi ajatusta. On ainoastaan yksi ajatus. Ei ole mitään oppia. Se on Sana, Jumalan Sana, Jumalan tarkoitus, Jumalan suunnitelma. Kaikki muut suunnitelmat ovat huonoja.

79 Ja Eeva teki tämän pahan asian, ja sen vuoksi tänä päivänä Jumala Sanassaan ei koskaan salli naisten olla sananpalvelijoita. Näettekö? Sitä ei vain sallita Sanassa.

80 Kotonamme tänä aamuna me juttelimme ja istuimme aikaisin aamiaispöydässä. Me halusimme aloittaa ajoissa, jotta pääsisimme tänne ja pääsisimme toiseenkin tapaamiseen. Niinpä, me, sanoin... Me puhuimme pöydässä. Ja kun me puhuimme, tuli esiin eräs sana Enkeleistä. Pieni poikani Joseph, joka istui siellä, sanoi jotain Enkeleistä. Ja hän sanoi: "No, isi, nuo Enkelit..."

Minä sanoin: "Jumala on mies."

"Mutta", hän sanoi, "nuo--nuo Enkelithän ovat naisia."

Minä sanoin: "Ei ole mitään sellaisia." Näettekö? Hän sanoi...

81 "No, niillä on..." Sarah, tyttäreni, sanoi, "Mutta isi, niillähän on siellä hameet. Ne ovat naisia."

Minä sanoin: "Joku psykologi piirsi sen kuvan."

82 Raamatussa ei ole koskaan nähty Enkeliä kutsuttavan "she" muodolla. Se oli aina "he" muodossa, [Englannissa miehen ja naisen "hän" sana erotetaan he- ja she-muodolla. --Toim.], "he", "he", "he", ei--ei "she." Ei ole mitään sellaista että Enkeli olisi nainen. Raamatussa ei koskaan ole ollut sellaista. Eikä elävän Jumalan Seurakunnassa ole sellaista. Enkeli on sanansaattaja. Niinpä Jumala ei koskaan sallinut sitä.

83 Koska Raamattu sanoo: "Aadam muovattiin ensin, ja sitten Eeva. Eikä Aadamia vietelty, vaan nainen joka vieteltiin lankesi." Näettekö? Sen vuoksi, hän... Paavali sanoi: "Minä en salli naisen opettavan tai hallitsevan mitään, vaan olkoon hiljaisuudessa, kuten lakikin sanoo."

84 No niin, siinä, näettehän, kuten meidän helluntailaiset ryhmämme, se on sen ruohonjuuri tasolla. Näettekö? Mitä he tekevät, he keskittyvät

siihen, että: "No, no niin, katsokaas, tässä on nainen joka pystyy saarnaamaan kuin salama." No niin, siitä ei ole epäilystäkään. Varmasti. Olen kuullut joitakin naissaarnaajia, jotka osasivat saarnata niin että miehet eivät pysty seisomaan edes sellaisen varjossa, mutta sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, mikä on vanhurskasta; näettekö, ei mitään.

85 Paavali sanoi: "Jos yksi puhuu kielillä, eikä ole tulkitsijaa, silloin pysyköön hiljaa."

Sanotaan: "Mutta en pysty olemaan hiljaa."

86 Mutta Raamattu sanoi, että sinä pystyt, näetkö, joten siinä se on. Näettekö? Sen täytyy tehdä järjestyksessä, järjestykseen asetettuna, paikalleen laitettuna ja pysyköön se aina siellä omalla paikallaan.

87 Näettekö, siinä te joudutte pois tarkennuspisteestä. Se saa aikaan ikäviä tunteita, ahneutta ja niin edelleen. Sen sijaan, että tarkentaisimme itsemme takaisin Sanaan, me tarkennamme itsemme sen ulkopuolelle ja näettekö: "No, annetaan niiden tehdä sen mukaan, miten he näkevät sen." Näettekö, sillä tavalla, juuri sillä tavalla silloin. Hyvä on.

88 No niin, me huomaamme, että se rikkoo kotien yhteyden. Se rikkoo seurakuntien yhteyden. Se rikkoo kansakuntien yhteyden, tuo sama asia.

89 Kansakunnat haluavat nähdä asiat omalla tavallansa. Saksa haluaa nähdä yksin oman tapansa. Venäjä haluaa nähdä yksin oman tapansa. Amerikka haluaa nähdä yksin oman tapansa. Näettekö? Silloin, näettehän, siinä se on. Se on kansakuntien henki. Te näette sen minne tahansa menettekin, te löydätte kansallishengen. Menin sinne ja siellä oli erilaisia tapoja. Se on niin kummallista. Jos minulla olisi aikaa, haluaisin käydä lävitse joitakin kansakuntia ja näyttää sen teille.

90 Kun mennään Saksaan, sieltä löytyy sotilaallinen henki. Kaikki on sotilaallista. Siellä vain täytyy seistä suorassa, kävellä suoraan, siistiä rajat ja kaikkea sellaista. Se on sotilaallista.

91 Kun mennään Ranskaan, sieltä löytyy moraaliton henki, vain naisia ja viiniä ja alkoholia ja--ja sellaista. Näettekö?

92 Kun mennään Suomeen, sieltä löytyy uskollinen henki, tavallaan sellainen että kaiken täytyy olla rehellistä. "Meidän täytyy maksaa kaikki pois." Näettekö? Se täytyy tehdä. Sen täytyy olla sillä tavalla. Huolimatta siitä, kuinka kovasti heidän täytyy tehdä töitä, mitä se maksaakaan, mutta sen täytyy olla sillä tavalla.

93 Kun tullaan Amerikkaan, sieltä löytyy suuri: "Ha, ha, ha, ha, ha!" Sitä se on. Kyllä. Se on amerikkalainen henki. Joku kertoo likaisen vitsin radiossa ja kaikki nauravat sille. Ernie Ford tai--tai joku heistä, lausuu vitsejä, joita heillä on kaikkialla, tiedättehän, Arthur Godfrey ja sellainen ryhmä, näettekö, se on--se on amerikkalainen henki. Sellainen se on.

94 Ja sitten nuo henget tulevat kateellisiksi toisesta hengestä. Ja mitä ne tekevät? Saavat aikaan sodan. Se on totta.

95 No niin, näettekö, jokainen kansakunta on Saatanan hallinnassa. Raamattu sanoo niin. Hän on kansakuntien jumala. Saatana vei Jeesuksen vuoren huipulle ja sanoi… näytti Hänelle pienessä hetkessä kaikki maailman valtakunnat. Hän sanoi: "Nämä ovat minun. Minä teen niiden kanssa mitä haluan. Minä annan ne Sinulle, jos Sinä palvot minua."

96 Jeesus sanoi: "Väisty taakseni, Saatana." Hän tiesi, että Hän perisi ne Tuhatvuotisessa valtakunnassa. Näettekö? Niinpä Hänen ei tarvinnut kumartaa Saatanaa. Hän tiesi, että ne olisivat...

97 No niin, kun Jumala tulee jälleen, ottaa ja rakentaa valtakuntansa tänne, näettekö, siellä ei tule olemaan mitään erilaisia henkiä; saksalaista henkeä ja ranskalaista henkeä ja norjalaista henkeä ja amerikkalaista henkeä. Siellä ei tule olemaan sellaista. Tulee olemaan yksi Henki, aamen, Jumalan Henki, joka elää jokaisessa sydämessä. Aivan. Ja siellä tulee olemaan yksi lippu, yksi kansakunta, yksi kansa, veljeys, Jumalan isyys ja ihmisten veljeys. Jumalan lapseus! Kyllä.

98 Sitten me huomaamme, että ihmiset tekevät tätä ja--ja saavat aikaan näitä suuria hälinöitä ja niin edelleen... No niin, näettekö, niin kauan kuin Saatana hallitsee sitä, tulee olemaan sotia ja ongelmia ja sotaa. Jeesus sanoi Pyhän Johanneksen... Matteuksen evankeliumin 24. luvussa, Hän sanoi: "Te kuulette sodista ja huhuja sodista ja sotia, ja sotaa." Miksi? Koska, maan prinssi, Saatana, kansakuntien voima... Täällä on kansakunnallinen henki, kansakunnallinen henki täällä. Ne ovat riivaajia. Ne eivät tule toimeen toistensa kanssa. Näettekö?

99 Oletteko koskaan ottaneet joukkoa siellä eskimoiden maassa, missä me kuljemme koiravaljakoilla, pohjoisessa Alaskassa ja kaukana siellä Lounaisalueen tietämillä? Opas sitoi siellä näitä koiria, joita kutsutaan huskeiksi. Ja hän sitoi yhden tänne ja yhden tänne ja yhden tänne.

Minä kysyin: "Miksi teet noin?"

100 Hän sanoi: "Ne ovat vain niin täynnä riivaajia, että ne tappaisivat

toinen toisensa." Näettekö? Vain--vain tappamista, siinä on kaikki mitä ne ajattelevat.

101 No, se on--se on saatana. Hän on tappaja. Hän, hän vain, kansakunta vain... Jopa riivaajat tappelevat toistensa kanssa. Näettekö? Ne vain tappelevat toistensa kanssa.

Mutta Jumalassa kaikki on rakkautta, näettekö, niinpä te ette voi mitään muuta kuin rakastaa toisianne.

102 Niinpä, näettekö, koko perusajatus pohjautuu juuri sinne noihin henkiin, tarkalleen takaisin alkuun. 1. Mooseksen kirja on siemenluku ja se tuottaa silloin kaiken, mitä meillä on maailmassa tänä päivänä.

103 Nyt meillä on sotia ja voittoja, suuria voittoja. Yksi kansakunta tulee ja lyö toisen, sanoen: "Kunnia! Me saimme voiton. Me löimme heidät." Ja--ja sitten, heti seuraavaksi heistä tulee ystäviä ja he kättelevät toisiaan ja käyvät kauppaa toistensa kanssa.

104 Ja hetken kuluttua, jos toinen presidentti tai toinen kuningas astuu valtaan tai toinen hallitsija, tulee toinen järjestelmä. Ja heti seuraavaksi, tässä he ovat, heidän lastenlapsensa palaavat aseiden kanssa, taistellen jälleen toistensa kanssa. "Sotia ja sanomia sodista." Ja tämä toinen käy toisen ylitse. "Nyt sinä palvelet minua, tiedätkö. Minä voitin ja sinä olet--sinä olet se, joka on hävinnyt ja niin edelleen." Sinä vain...

105 Kuten kuulin erään sanonnan: "Jumala teki ihmisen ja ihmiset tekivät orjat." Jumala ei tehnyt ihmistä hallitsemaan toista. Jumala teki ihmiset olemaan veljiä, aivan, olemaan veljiä, ei hallitsemaan toista. Ei ylempää rotua, ei ylempää kansakuntaa, ei ylempää kieltä. Meillä on yksi kieli. Taivaallinen kieli. Näettekö? Aivan. Meillä on yksi veljeskunta: se on ihminen. Se on ihminen, huolimatta siitä kuka hän on.

106 Miksi meidän pitäisi taistella ja tappaa toisiamme? Mutta niin tehdään. Sitten joskus hyvä kansakunta, tai kansakunta, jossa on järjestelmä, yrittää tehdä oikein ja taistelee oikeuksiensa puolesta, sitten paha kansakunta tunkeutuu sisälle. Ja sitten täällä he ottavat vallan ja tästä maasta tulee toinen maa. Ja sitten taas edes takaisin, pelkkää muutosta edes takaisin.

107 Kansakunnilla on ollut monia, monia kansallisia voittoja, joita he ovat tavoitelleet, koettaessaan taistella vapautensa puolesta ja sen puolesta, mitä he--he pitävät omanaan. Ja heillä on--mitä heillä on? Niin kauan, kuin Saatana hallitsee heitä, he tulevat jatkamaan taistelua. Mutta he

ovat voittaneet monia suuria voittoja, suuria voittoja. Me voisimme palata takaisin, aivan alkuun saakka ja osoittaa, kuinka kansakunta on hallinnut toista kansakuntaa ja on ollut suurien voittojen juhlintaa ja niin edelleen.

108 Samoin oli ensimmäisessä maailmansodassa, kun meillä oli ensimmäinen maailmansota, missä monet kansakunnat tulivat yhteen ja kohtasivat Saksan maaperällä. Ja missä Belgia ja muut kansakunnat taistelivat eri lippujen alla, sitä kutsuttiin ensimmäiseksi maailmansodaksi. No niin, minä...

109 Täällä istuu kaksi veljeä tai kolme, ehkäpä neljä, jotka pystyvät muistamaan sen. Minä muistan sen. Olen neljäkymmentä neljä vuotias.

110 Ja muistan pienenä poikana, noin yhdeksän, kahdeksan tai yhdeksän vuotiaana, vuonna 1914. Katsotaanpa, yhdeksän, kymmenen, yksitoista, kaksitoista, kolmetoista, neljätoista. Olin viisivuotias, kun sota syttyi. Muistan kun sanottiin että tulisi sota. Ja isäni oli kaksikymmentä kaksi vuotias ja hänet piti lähettää sotaan. Oi, en saattanut ajatella että isäni lähetettäisiin sotaan. Hän tuli tietä pitkin. Hän oli jousikärryillä. Ja hänellä oli... Ja hän oli käynyt kaupassa, joka oli useiden mailien päässä meistä ja hänellä oli pussi herneitä. Me... Ja niinpä sanoin... Otin herneet. Ajattelin: "Jos he tulevat ja aloittavat minkä tahansa sodan, lyön heitä tällä hernepussilla, jos he tulevat." Näettekö? No niin, he olivat... Vain ajatuskin sodasta, että isäni pitäisi mennä sotaan!

111 No, pasuuna soi ja-ja "Ostakaa arvopaperinne", ja niin edelleen.

112 Kuten me kaikki muistamme sen: "Me menemme sinne ja taistelemme tässä maailmansodassa ja me selvitämme sen. Ja sitten he järjestäytyvät." Ja sitä kutsuttiin Kansainliitoksi. "Ja sitten tulee olemaan rauha, iankaikkinen rauha. Siinä kaikki. Ei enää sotaa."

113 Ei mennyt kuin suunnilleen kaksikymmentä vuotta, kun me olimme jälleen sodassa, yhtä kiivaana niin kuin aina, toisessa maailmansodassa. Näettekö? Sotia! Miksi? Se on ahneutta, kateutta. Näettekö? Heti, kun Kaiser Wilhelm lähti Saksasta, niin toinen kaveri nimeltään Adolf Hitler tuli tilalle, itävaltalainen, ja hän sai noiden ihmisten mielet sekaisin riivaajan innoittamana, jotta he voisivat löylyttää maailman. Ja he, ja siinä se on. Näettekö? Se on jälleen riivaaja vastaan riivaaja, näettekö, sillä tavalla. Ja noiden kansakuntien viattomat asukkaat, he vain johtivat toinen toisensa sotaan, sotaan, sotaan. Ja se on aina ollut niin.

114 No niin, no niin, sitten me huomaamme, heti seuraavaksi tuli toinen sota. No niin, jälleen koko maailma lähti sotaan, parempien välineiden kanssa ja parempien lentokoneiden kanssa ja suurempien pommien kanssa. Ja he taistelivat ja vuodattivat verta ja kuolivat ja näkivät nälkää ja jäätyivät ja kaikkea muuta. Sotaa, sotaa, sotaa!

115 Sitten tuli päivä, jota me kutsumme V-päiväksi. Siitä otinkin tekstini, tuosta V-päivästä, Voiton Päivästä. Se oli päivä, jolloin voitto saatiin ja jolloin armeijat saivat voiton muista vihollisista, V-päivänä. No niin, oli H-päivä ja sitten oli V-päivä. H-päivä on se, kun he lähtivät taistelemaan. V-päivä on silloin, kun rauha solmittiin, kun Saksa ja heidän liittolaisensa ja he kaikki antautuivat muille kansakunnille.

116 Ja mitä me teimme? V-päivänä me lauloimme lauluja. Me huusimme. Me heitimme hattumme ilmaan. Me ammuimme aseilla ilmaan. Me itkimme. Me puhalsimme pilleihin. Me löimme rumpuja. Me, me soitimme musiikkia. Me, me taputimme toinen toisiamme selkään. Mitä se oli? Se oli voitto. Oi, me olimme voittaneet. Kuinka nämä... No meistähän tuntui: "Me olemme voittaneet. Me olemme voittaneet." Liput kohosivat ja trumpetit soivat ja oi, millainen hetki meillä olikaan! "Voitto, voitto, voitto! Me voitimme."

117 Ja se oli suuri asia, se toi rauhan kristinuskon kansakunnille, niin-kutsutuille. Ja meillä oli pieni hengähdyksen hetki. Jotkut noista pojista, jotka olivat elossa, palasivat kotiin ja niin edelleen. Mutta on ollut monia sellaisia suuria päiviä, ja suuria sotia.

118 Mutta tiedättekö, aina kun on ollut sellainen taistelu taisteltavana, on myös ollut Jumalaan uskovia ihmisiä, joilla on ollut monia V-päiviä. Oi, kyllä! Molemmilla puolilla, minne kiikarit ovat tarkentaneet ja suunnanneet luonnollisella puolella, on ollut V-päiviä; kun kiikarit tarkentuvat myös Sanaan Kirjoituksissa, se tuo taas uuden V-päivän joskus.

119 Meillä on ollut monia noita suuria taisteluita vihollistamme vastaan. Ja Jumalalla on ollut täällä suuria miehiä, jotka ovat seisseet etulinjassa, jotka ovat voineet Jumalan Hengen kautta ottaa kiinni ihmisten ajatukset ja heittää ne sinne Jumalan Valtakuntaan ja palata voittoisana.

120 Me taistelemme sitä vastaan joka päivä. Jokainen kristitty taistelee taistelua, joka päivä. Me olemme juuri nyt sodankäynnissä, jota jatkuvasti käydään sisällämme, oikean ja väärän välillä. "Otammeko me Sen vastaan? Mitä me teemme? Kumarrammeko me maailmalle? Luovutamme-

ko me tämän ajatuksen, joka meillä on?"

121 Ja jos me näemme Sen, tarkentakaamme Siihen. Otetaan Se ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan saakka. Se on NÄIN SANOO HERRA, joka kerta, läpi sen kaiken. Me emme voi luovuttaa Sitä. Me emme voi tehdä kompromissia muiden kanssa. Me emme vain voi tehdä sitä. Meidän täytyy pysyä tässä. Siinä kaikki. Huolimatta siitä, kuinka iso vihollinen on ja kuinka paljon vihollisella on koneita meitä vastassa ja kuinka monia organisaatioita ja kuinka monta näitä, niitä tai muita. Silti me tarkennamme Jumalan Sanaan, kunnes me näemme, että on yksi asia, ja se on Jeesuksen Kristuksen Veri. Ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

122 Sen vuoksi sillä ei ole mitään merkitystä, mitä kuka tahansa sanoo. Sanotaan että; "ihmeiden ajat ovat ohitse. Ei ole sellaista asiaa, kuin jumalallinen parantuminen. Ei ole mitään Pyhän Hengen kastetta. Ja kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen oli vain opetuslapsia varten." Ja kaikki nämä asiat, he koettavat tarkentaa sen ohi. Kuitenkin se tarkentuu jälleen Sanaan ja kukaan ei voi sanoa, että se ei ole siellä. Aivan.

123 Me olemme sodankäynnissä. Ja Jumalan sankarit ovat aina olleet sodankäynnissä.

124 Ja te pieni seurakunta täällä, muistakaa, että te olette osa tuota yksikköä. Te olette etuvartioasema täällä. Tehän tiedätte, mikä etuvartioasema on. Teidän pitäisi tietää, koska niitä on muutama täällä teidän lähellänne. Niinpä te olette etuvartioasema täällä, paikallanne, pitääksenne yllä lippuja, tehden sitä mikä on oikein, vakuuttaen yhä, että Jeesus Kristus on maailman ainoa toivo; ei metodistiseurakunta, baptistiseurakunta, presbyteerinen idea, katolinen tai juutalainen tai mitä tahansa se saattaakin olla; rotu, heimo tai väri. Siitä ei ole kyse. Se on Jeesus Kristus. Näettekö? Hän on Se. Hän on meidän Voittomme. Hän on Se. Hän on liikkeen Päällikkö. Nämä ovat Hänen käskynsä. Meidän täytyy täyttää käskyt. Kuinka te voisitte koskaan...

125 Jotkut teistä pojista olette palvelleet sodassa. Kuinka te pystyitte koskaan... Jos kapteeni antaa käskyn ja te käännytte ympäri ja teette jotain väärin päin, no, tehän sekoitatte koko armeijan. Se on totta. Te saatte aikaan kapinan. Teidän täytyy noudattaa käskyjä. Ainoa tapa tehdä se, on keskittyä siihen ja nähdä tuo tarkoitus, mistä siinä on kyse. Hyvä on.

126 Meillä on ollut monia suuria taisteluita, hengellisiä taisteluita. Seura-

kunnalla on ollut monia V-päiviä; tarkoitan Seurakuntaa, Kristuksen Ruumista. En nyt puhu organisaatiojärjestelmästä. Puhun Kristuksen Ruumiista. Uskovaisten Ruumiilla läpi aikojen, on ollut monia suuria V-päiviä.

127 Me puhumme, kuinka meillä on ollut useita sotia, sotia ja huhuja sodista ja V-päiviä ja V-päiviä ja V-päiviä. Ja lopulta se huipentuu suureen Armageddonin taisteluun. Se tulee olemaan niistä viimeinen. Kun Armageddonin taistelu tulee, se selvittää koko jutun. Juuri ennen suurta Tuhatvuotista Valtakuntaa Armageddon puhdistaa maan. Se puhdistaa itsensä uudelleen tällä atomi-kyntämisellä ja vulkaaninen tuhka ja muu peittää tämän ihmisten veren kasteleman maan kuoren, ja synnin ja rikollisuuden. Se uppoaa maan alle ja tulivuoret karjuvat jälleen ja uudistavat ja puhdistavat maan suurta Tuhatvuotista Valtakuntaa varten. Hän puhdistaa Seurakuntansa tuona aikana, jotta ihmiset voivat asua siellä. Aamen. Sanonpa, että pidän siitä. Kyllä vaan. On tuleva suurenmoinen aika.

128 No niin, suuret V-päivät, me ajattelemme aikaa. Palatkaamme vain takaisin. Meillä on nyt muutama minuutti aikaa ajatella joitakin sotureita. Palatkaamme takaisin ja ajatelkaamme yhtä... Me voisimme palata kauas. Mutta palatkaamme niin kauaksi kuin Mooses. Mooseksella oli hetki, kun hän lähti suureen sodankäyntiin, koska seurakunta itse oli kauan sitten unohtanut voiton.

129 Ja tämä on se, mikä on vialla seurakunnassa tänä päivänä. Me olemme kauan aikaa sitten unohtaneet, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Me olemme unohtaneet, että Jumala on parantaja, joka voi tehdä sairaasta terveen. Me olemme unohtaneet, että Pyhä Henki vuodatettiin opetuslasten ylle ja annettiin sukupolvelta sukupolvelle, kenelle tahansa joka haluaa tulla. Me olemme unohtaneet sen, kauan, kauan sitten.

130 Niin oli myös Israel unohtanut. He olivat tulleet tyytyväisiksi siellä Egyptissä ja sitten joutuneet orjiksi.

131 Ja nyt tässä on Mooses joka meni sinne, omassa järjellisessä käsityksessään, yrittääkseen järjellisten saavutustensa ja sotilasvoiman avulla tuoda Israelin ulos, ja hän epäonnistui siinä.

132 Mutta vain Sana Jumalalta erämaan takalaidalla kiehautti koko asian jälleen. Mitä tapahtui Moosekselle? Hän sai kiikarinsa tarkennettua. Ju-

malan ainoa tarkoitus hänelle ei ollutkaan vain mennä naimisiin tämän kauniin etiopialaisen tytön kanssa siellä ja--ja asettua aloilleen ja saada lapsia ja--ja kasvattaa appiukkonsa lampaita. Vaan hänen tehtävänsä oli--oli vapauttaa Jumalan lapset tuosta vankeudesta. Se oli hänen palvelustehtävänsä. Sitä varten hän oli syntynyt.

133 Ja jokainen meistä on syntynyt jotakin varten. Meitä ei vain laitettu tänne ilman tarkoitusta. Tuota vuorta ei koskaan nostettu tuonne vain sen ollakseen siellä. Tuo puu laitettiin tuonne tarkoitusta varten. Kaikki on jotain tarkoitusta varten. Sen täytyy palvella tarkoitustaan. Ja me olemme täällä tarkoitusta varten. Ehkäpä se on yhdelle ihmiselle todistaminen ja hänen saamisensa pelastukseen, ja hänestä voi tulla saarnaaja, joka lähettää miljoona sielua Kristukselle.

134 Katsotaanpa Dwight Moodyn kääntymystä ja monia näistä. Näettekö? Ainoastaan yksi pieni pesijänainen... Pieni nainen sanoma sydämellään tehdäkseen jotakin Jumalalle, ja hän vuokrasi vanhan hevostallin ja hankki sinne saarnaajan saarnaamaan. Eikä kukaan muu mennyt sinne ja polvistunut alttarille tuona iltana, kuin eräs pieni poika, jolla oli hiukset niskaan saakka ja isän henkselit yllään; Dwight Moody, joka lähetti puoli miljoonaa sielua Jeesukselle Kristukselle. Näettekö? Tuolla naisella oli jokin tehtävä. Hän on..Sillä oli tarkoitus. Hänestä oli tullut pesijänainen tarkoitusta varten.

135 Älä halveksi sitä, mihin Jumala on sinut tuonut, vaan palvele tarkoitustasi. On tulossa suuri voitonpäivä eräänä näistä päivistä, kun taistelu on ohitse.

136 No niin, huomatkaapa, Mooses, hän meni sinne kun hän oli saanut tarkennettua kiikarinsa ja nähnyt, että se mitä hänen täytyi tehdä, oli Jumalan ohjelma. Hän meni sinne. Hän taisteli kovasti. Hänellä oli monia suuria taisteluita. Mutta haluaisin tuoda esille yhden hänen ratkaisutaisteluistaan. Kun hän oli päässyt siihen tulokseen merkkien, ihmeiden ja noiden eri asioiden kautta, jotka Jumala oli hänelle näyttänyt, että hän puhuisi Sanan ja se tulisi käsin kosketeltavaksi ja tapahtumaan.

137 Sama asia on kysymyksessä tänä päivänä, kun me puhumme Sanan sairaan puolesta [Veli Branham napsauttaa sormiansa. --Toim.] ja näemme Sen parantavan ja tekevän näitä muita asioita, jotka Jumalan Sana on puhunut ihmishuulten kautta. “Jos sinä sanot tälle vuorelle: 'Siirry', etkä epäile sitä sydämessäsi, vaan uskot sen mitä puhuit, se tulee tapahtumaan ja silloin voit saada sen mitä olet puhunut.” Jeesus sanoi niin. No

niin, me uskomme sen ja pitelemme siitä kiinni ja otamme sen ja uskomme sen.

138 Ja nyt Mooses oli tehnyt sen. Ja hän meni sinne ja Jumala oli todistanut, että Hän on Mooseksen kanssa. Mutta kun Jumala oli saanut hänet paikalleen...

139 Näyttää siltä että kristityn elämässä, jos kaveri ei ole täysin keskittynyt Kristukseen, niin näyttää siltä että kristityn elämässä olisi niin monia pettymyksiä. Mutta nuo pettymykset ovat--ovat Jumalan jumalallinen tahto, jotka tapahtuvat meille. No niin, se ei näytä siltä, mutta se on Jumalan tapa tehdä asioita. Hän sallii meidän kohdata joen, nähdäkseen mitä me teemme.

140 Mooses johti Israelin lapset oikealle tielle ja faaraon armeija oli heidän perässään ja tomupilvi kohosi puolen miljoonan aseistetun miehen takana. Ja tässä oli kaksi miljoonaa avutonta juutalaista seisomassa siellä ilman mitään, miehet, naiset, lapset ja niin edelleen. Ja Punainen Meri oli pysäyttänyt hänet. Kuollut meri oli pysäyttänyt hänet. Hän... Ei ollut mitään paikkaa minne mennä. Näettekö? Mutta Mooseksella oli V-päivä, kun hän rukoili loppuun asti. Hän meni ja alkoi huutaa Herran puoleen.

141 Ja Herra sanoi: "Miksi huudat Minulle? Minä käskin sinun tehdä sen. Puhu lapsille, että he jatkavat tuolla tiellä." Aamen. Siinä se on. "Älä huuda Minulle. Sinut on käsketty viemään nämä ihmiset sinne. Puhu vain heille, että he menevät eteenpäin ja pysyvät tarkalleen tuolla tiellä." Aamen.

142 Millainen rohkaisu tuon tulisikaan olla sairaalle! Millainen rohkaisu tuon tulisi olla pois luisuneelle! Käännä itsesi ympäri ja aloita uudelleen. Pysy tuolla tiellä. Jumalan tehtävä on avata Punaiset Meret. Se on Jumalan tehtävä. Sinä vain puhut ja kuljet eteenpäin. Se on kaikki, mitä sinun täytyy tehdä.

143 Ja Mooses tuona suurena V-päivänä oli siellä meren äärellä. Oi, millainen V-päivä se olikaan Moosekselle ja Israelin lapsille, jotka tottelivat heidän profeettansa ääntä, kun he puhuivat ja menivät eteenpäin. Mooses sanoi: "Enkö minä... Te olette nähneet jo kymmenen ihmettä ja yhä te epäilette." Ja hän lähti kävelemään kohti merta tuo keppi kädessään. Ja Jumala lähetti yön aikana tuulen ja se jakoi tuon meren kahtia ja he kävelivät halki kuivan maan, V-päivä.

144 Katsokaapa tänne. He seisoivat, jopa meidän tekstissämme sanotaan: "He seisoivat ja lauloivat Mooseksen virttä, lasimeren yllä, joka oli sekoitettu tulella." Näettekö? Näettekö? He lauloivat. Ja Mooses, kun hän meni ylitse eikä hän tiennyt, mitä tehdä. Ja hän pääsi ylitse... Tässä tulee faaraon armeija, koettaen jäljitellä asioita joita Mooses teki. Lihallista jäljittelyä! Ja mitä tapahtui? Meri sulkeutui ja hukutti heidät, jokaisen heistä. Ja hän näki nuo kuolleet orjapiiskurit.

145 Mirjam otti tamburiinin ja kulki pitkin rantapenkkoja lyöden tätä tamburiinia. Ja Israelin tyttäret seurasivat häntä, huutaen ja lyöden tamburiineja ja tanssien. Ja Mooses lauloi Hengessä. Jos tuo ei ole vanhanaikainen Pyhän Hengen kokous, niin sitten en ole koskaan nähnyt sellaista. [Tyhjä kohta nauhalla. --Toim.]

146 "Näitä egyptiläisiä, jotka näette tänä päivänä, ette enää koskaan tule näkemään." Aamen. Mikä päivä! Kaikki on ohitse.

147 Eräänä päivänä kristityille tulee myös V-päivä. Varmasti.

148 Huomatkaapa, Joosualla oli myös V-päivä joella. Joosualla oli V-päivä Jerikossa. Varmasti oli. Siellä, missä hän oli ylittänyt tuon joen, hänellä oli ensimmäinen V-päivä. Hän oli siellä huhtikuussa, Jordan oli ehkäpä mailin levyinen, koska lumi oli sulamassa vuorten huipuilta. Ja joki oli levittäytynyt joka puolella tasankoja.

149 Ja epäilemättä vihollinen olisi sanonut: "No niin, Jumala on aikamoinen Kenraali, eikö olekin? Hän johdattaa armeijansa suoraan tänne keväällä, kun joki on pahimmillaan, kun on pahin aika ylittää jokea ja sitten Hän johdattaa armeijansa tänne ja johdattaa heidät ylittämään jokea." Ei.

150 Jumala sallii pettymysten tapahtua, osoittaakseen voiton. Oi, jospa me vain voisimme nähdä sen! Näettekö? Te näette vain nämä asiat jotka näyttävät jäytävän ja masentavan teitä, ne ovat koettelemuksia. Ne ovat asioita, seistäksenne aloillanne ja tarkentaaksenne kiikarinne Jumalan Sanaan. Ja puhukaa Sana ja sitten vain kävelkää eteenpäin. Siinä on kaikki, mitä tulee tehdä.

151 Meille tulee hetkiä, kun sanomme: "Jumala, en tiedä, mitä tehdä. Olen umpikujassa."

152 Puhukaa sana: "Herra, minä uskon." Ja lähtekää vain kävelemään eteenpäin. Jumala hoitaa meren avaamisen. Jatkakaa vain kävelemistä. Näettekö?

153 No niin, me huomaamme, että juuri tuona hetkenä Joosua rukoili. Ja Herra kertoi hänelle, mitä tapahtuisi. Ja hänellä oli V-päivä. Hän voitti. Sitten, kun hän voitti tuon joen ja pääsi toiselle puolelle, mitä hän sitten teki? Hän laittoi arkin...

154 Sana oli tuossa arkissa. Hän laittoi sen ensimmäiseksi. Sitten laulajat ja muut tulivat sen perästä. Mutta arkki kulki ensimmäisenä.

155 Kun Israel meni taisteluun, ensimmäisenä kulkivat laulajat. Ja laulajat kulkivat edessä laulaen. Sitten he puhalsivat pasuunoihin ja niin edelleen. Sitten arkki siirtyi sinne. Sitten kun arkki oli siirretty sinne, arkki asetettiin alas ja taistelu alkoi.

156 Huomatkaapa. Mutta nyt, kun Joosua tässä otti Sanan ensin ja laittoi Sanan ensimmäiseksi, silloin hän ylitti tuon paikan.

157 Ja Jumala oli kertonut hänelle: "Kuten Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinunkin kanssasi. En petä sinua. Minä olen sinun kanssasi. Kukaan ihminen ei kestä edessäsi, koko elämäsi aikana. Minä tulen olemaan juuri siellä. Älä pelkää sitä, mitä tulee tapahtumaan. Minä tulen olemaan siellä." Sitten, mitä muuta Joosua voisi tehdä sellaisen käskyn kanssa, kuin laittaa Sanan ensimmäiseksi? Aamen. Siinä se on. Jumalan käskyn kanssa, hän laittoi Sanan ensimmäiseksi. Ja se toi V--päivän. Oi, sen täytyi tulla. Siinä kaikki.

158 Hän laittoi Sanan ensimmäiseksi ja mitä tapahtui? Arkki meni ensimmäisenä veteen. Kun se meni veteen, meri, tai paremminkin joki avautui ja he ylittivät sen.

159 Mitä hän sitten tekee, kun hän pääsee sinne? Mikä on seuraava asia, joka tapahtuu, kun hän pääsee sinne toiselle puolelle? Hän huomaa, että he ovat muuriensa sisällä peläten heitä kun he ovat tulleet ylitse.

160 Mutta hän kohtasi Päällikön eräänä päivänä. Ja hänellä oli uusi V--päivä. Hän kertoi Joosualle tarkalleen sen, mitä tehdä ja Jerikon muurit kaatuivat. Kuinka hän aikoi tehdä sen?

161 Kun luonnollinen ihminen katselee kiikareilla sinne, hän sanoo: "No niin, katsohan, Sinä toit minut tänne ja tässä minä olen. Katso tuota vastarintaa. No, he ovat kaikki sisäpuolella, katapulttiensa kanssa. Jos me koskaan pääsemme lähellekään tuota muuria, voi meitä. Heillä on kiviä siellä ja suuret katapultit. Heillä on keihäitä. Heillä on jousipyssyjä. Heillä on kaikkea siellä. Ja he vain..." Mutta näettekö, Joosua laittoi Jumalan ensimmäiseksi. Ja kun hän teki sen...

162 Kyse ei ole siitä, kuinka sinä pääset sinne. Se on Jumalan asia. Sinä vain jatkat kulkemista, seuraat Sanaa.

163 Hän sanoi: "Marssi ympäri, seitsemänä päivänä. Ja seitsemäntenä päivänä, marssi seitsemän kertaa. Viimeisellä kierroksella puhalla pasuunaan." Jumalan osa on ottaa luonnollinen pois. Ja hengellinen tuli tilalle ja muurit kaatuivat. Ja he menivät suoraan sisälle ja valloittivat sen. Kyllä vaan. Jumalalla oli V-päivä silloin.

164 Aabrahamilla oli V-päivä, sen jälkeen kun hänelle oli niin kauan aikaa sitten luvattu tämä lapsi. Jumala koetteli hänen rakkauttaan ja hänen uskollisuuttaan; me olemme hänen siementään, jos me uskomme Jumalaa.

165 Ja Aabrahamilla oli V-päivä. Milloin se oli? Sinä päivänäkö, jolloin hän lähti Sinearin tasangoilta? Ei aivan. Hän ylitti Eufratin ja pääsi toiselle puolelle vaeltaakseen eteenpäin . Se oli hyvä päivä. Se oli yhä tavallaan...

166 Mutta hänen ensisijainen V-päivänsä oli Jireh-vuorella, kun hän eräänä päivänä pääsi sinne, kun Jumala antoi hänelle viimeisen koettelemuksen. Kun hänellä oli hänen ainokainen poikansa. Hän sanoi: "No niin, Aabraham, vie hänet tuolle vuorelle ja uhraa hänet uhrina. Minä olen tehnyt sinusta kansojen isän. Tässä on ainoa asia, joka voi tehdä sinusta 'kansojen isän,' tämän pojan kautta. Haluan sinun tappavan hänet." Oi, näettekö sen? "Tuhoa kaikki. Tuhoa tuo perimmäinen tarkoitus. Tässä sinä nyt olet, Aabraham, olet nyt noin sataneljätoista, -viisitoista vuotias. Olet odottanut kaksikymmentä viisi vuotta tuota vauvaa. Ja nyt poika on viisitoista tai kuusitoista vuotias. Haluan sinun vievän hänet ylös ja tappavan hänet, jotta voin tehdä sinusta kansojen isän." Oi! Kyllä.

167 Aabraham ei koskaan horjahtanut. Hän ei koskaan, koskaan epäillyt Jumalan Sanaa. Hän sanoi: "Kyllä, Herra. Tässä minä menen." Hän keräsi puut ja vei Iisakin suoraan kukkulan huipulle, totellen tarkalleen. Miksi? Hän laittoi Jumalan käskyn ensimmäiseksi. Kuinka hän aikoi tulla kansojen isäksi, kun hänellä oli ainoastaan yksi poika ja hän itse oli yli satavuotias? Kuinka hän teki sen? Koska, tämä, hän sanoi, "Minä..." Hän näki, että jos Jumala pystyi antamaan hänelle Iisakin ikään kuin kuolleista, Hän pystyisi herättämään hänet jälleen kuolleista.

168 No niin ystävät, jos Jumala on herättänyt meidät maailman asioista

ja tämän maailman mädännäisyydestä, eikö Hän voi paljoa enemmän antaa meille Iankaikkisen Elämän ja laittaa meitä Maahan, missä ei enää ole kuolemaa? Näettekö? Me katsomme näihin pieniin koettelemuksiin ja ajattelemme, että ne ovat jotain. No, nehän eivät ole mitään muita kuin pieniä koettelemusten hetkiä. Näettekö? Jumala koetteli Aabrahamia, mutta se milloin hän sai V-päivänsä, oli kun hän meni sinne ylös, tottelevaisena Sanalle.

169 Kuten sanotaan tänä päivänä: "Minä tiedän." Kuuntelin sananpalvelijaa jokin aika sitten, hän luki Apostolien Tekojen 2:38, mutta hän jätti siitä jotain pois, näettekö. Hän sanoi; "Ja Pietari sanoi, että heidän täytyy ottaa kaste ja sitten--sitten he vastaanottaisivat Pyhän Hengen", hän jätti lukematta loput siitä. Miksi? Näettekö, organisaatiot taistelevat juuri tuota asiaa vastaan. No niin, te ymmärrätte sen? Näettekö? Miksi te teette sen? Mikä saa teidät ohittamaan nuo asiat?

170 Jos Raamattu sanoo jotakin, se täytyy lukea juuri sillä tavalla, kuin se siinä sanotaan, ja te sanotte saman asian minkä Raamattu sanoo. Silloin teidän tarkennuksenne on jälleen oikeassa, näettekö, te tulette jälleen siihen, mitä Sana sanoi.

171 No niin, me huomaamme, että teidät--teidät saadaan... teidän tarkennuksenne on pielessä siinä.

172 No niin, Aabrahamin tarkennus oli kohdallaan, koska Jumala sanoi: "Minä teen sinusta kansojen isän", kun hän oli seitsemänkymmentä viisi vuotias ja Saara kuusikymmentä viisi.

173 Ja hän uskoi Jumalaa. Mitä hän teki? Hän tarkensi siihen, mitä NÄIN SANOO HERRA oli. Kyllä vaan. Ja hän käveli suoraan eteenpäin sen kanssa, mitä NÄIN SANOO HERRA oli. Päivä toisensa jälkeen hän vaelsi. Vuosi toisensa jälkeen hän vaelsi tunnustaen: "Mikä tahansa joka on vastoin Sitä, ei ole oikein. Ei varmastikaan. Sen täytyy olla sillä tavalla. Jumala sanoi niin."

174 Voin kuvitella joidenkin hänen vihollistensa kävelevän ympäriinsä sanoen: "Kansojen isä, kuinka monta lasta sinulla on nyt?"

175 "Sillä ei ole mitään merkitystä, mitä minulla on nyt. Minä olen kansojen isä. Siinä kaikki."

"Kuinka sinä tiedät sen?"

176 "Jumala sanoi niin. Se selvittää sen. Siinä kaikki. Jumala sanoi niin ja se selvittää sen."

177 Niinpä Aabraham jatkoi matkaa. Ja lopulta hän tuli juuri tuolle..., näettekö, koska hän oli ollut niin uskollinen; mitä uskollisempi, sitä enemmän koettelemuksia. Näettekö? Niinpä Hän toi Aabrahamin jälleen takaisin.

178 No niin, muistakaa. Kun... Jumala on katsonut sinut arvolliseksi silloin kun sinulla on koettelemus. No niin, älä jätä ymmärtämättä tätä. Kun sinulla on koetus tai koettelemus, se osoittaa että Jumalan armo on löytänyt, sinä olet löytänyt suosion Jumalan edessä ja Jumala uskoo, että sinä kestät tuon koettelemuksen.

Muistatteko, Hän teki saman asian Jobin kanssa.

179 Saatana sanoi: "Oi kyllä, olen nähnyt Jobin siellä. Hän ei ole..."

180 Jumala sanoi: "Hän on täydellinen palvelija. Ei ole ketään toista hänen kaltaistaan maan päällä. Ei ole ketään, niin kuin Job. Hän on täydellinen mies. No niin, hän on Minun--hän on Minun ylpeyteni ja iloni."

181 Saatana sanoi: "Oi varmasti. Hän saa kaiken, minkä hän pyytää. Annapa hänet kerran minulle. Minä saan hänet kiroamaan Sinut kasvojesi edessä. Minä kyllä saan hänet kiroamaan Sinut."

182 Jumala sanoi: "Hän on sinun käsissäsi, mutta älä vie hänen elämäänsä." Näettekö? Jumalalla oli luottamus Jobiin. Aamen.

183 Kun näyttää siltä, kuin kaikki olisi mennyt pieleen, silloin Jumala koettelee sinua. Hänellä on luottamus sinuun. Hänen ei tarvitse hoivata sinua jatkuvasti. Sinä et ole risteytetty kasvihuonekasvi. Sinä olet todellinen kristitty. Jumala antaa sinulle koettelemuksen, nähdäkseen mitä teet sen suhteen. Aamen. Ei ihme, että Pietari sanoi: "Nämä tuliset koettelemukset, iloitkaa niistä. Se on--se on teille kallisarvoisempaa kuin kulta."

184 Ja monta kertaa me pohdimme: "Oi, no, jospa minä..." No niin, se on jotakin, minkä Jumala antoi sinulle voittaaksesi sen. Hän tietää, että sinä pystyt siihen. Hän on--Hän on pannut luottamuksensa sinuun.

185 Ja Hän uskoi Aabrahamia... Aabraham uskoi Jumalaa, paremminkin. Ja epäilemättä Jumala sanoi Saatanalle: "Minä pystyn osoittamaan sinulle että hän rakastaa minua. Minä olen... Hän uskoo tuohon lupaukseen, koska Minä kerroin sen hänelle." Niinpä hän vei oman poikansa sinne vuoren huipulle ja sitoi hänen kätensä taakse, koska Jumala sanoi niin.

186 Pieni Iisak alkoi epäilemään, tiedättehän. Hän sanoi, 1. Mooseksen kirjan 22. luvussa, hän sanoi--hän sanoi: "Isä?" Hän sanoi: "Tässä olen,

poikani."

187 Hän sanoi: "Tässä ovat puut ja tässä on alttari ja kaikki. Mutta missä on karitsa uhria varten?" Hänestä alkoi tuntua hassulta. "Mitä, mistä on kysymys? Me olemme unohtaneet jotain."

188 Sillä ei ole merkitystä, mitä luulet unohtaneesi. Olet unohtanut yhteytesi kaiken muun kanssa. "No, sinullahan täytyy olla sinun korttipelisi. Sinun täytyy tehdä tätä. Sinun täytyy juoda hiukan. Sinä olet unohtanut." Sinä et ole unohtanut mitään. Jatka eteenpäin, tottele Sanaa. Näettekö? Siinä kaikki. Tottele vain Sanaa.

189 Hän sanoi: "Jumala sanoi: 'Tuo hänet tänne ylös' ja hän--hän... Nousin tänne vuoren huipulle. Minun täytyy tehdä jotain. Kun pääsen sinne, teen sen."

190 Hän nousi sinne ja sitoi Iisakin kädet ja asetti hänet alttarille sillä tavalla. Pieni Iisak ei koskaan nurissut; näettekö, ollen tottelevainen esikuva Kristuksesta. Kun hän sitten veti veitsen ulos tupestaan ja siirsi hiukset pois hänen kasvoiltaan, ottaakseen hänen elämänsä, se oli Aabrahamin V-päivä; oi, kun häntä koeteltiin tuohon pisteeseen saakka ainokaisen poikansa kanssa.

191 No niin, jos te olette hengellisiä, koetelkaa tämä, kun Jumala antoi Oman rakastettunsa Voiton päivänä, näettekö? Jumala rakasti niin paljon Aadamin langennutta sukua! Me pääsemme siihen hetken kuluttua.

192 Huomatkaa, V-päivä, Aabrahamin V-päivä oli Jireh-vuorella, missä Herra antoi hänelle uhrin hänen poikansa tilalle. Rakkaus, näettekö, rakkaus. Tuona päivänä Aabraham osoitti Jumalalle uskollisuutensa ilman epäilyksen häivääkään. Aabraham osoitti Jumalalle uskonsa Häneen, sillä hän sanoi: "Sain tämän pojan kun olin satavuotias, uskomalla lupaukseen. Ja Hän sanoi minun olevan kansakuntien isä. Jos Hän pyytää minua ottamaan hänen elämänsä, niin Jumala on kykenevä herättämään hänet kuolleista."

Whew! Oi, oi! Sen pitäisi saada presbyteeri huutamaan, eikö pitäisikin? Näettekö? "Kuinka Hän--Hän--Hän antoi minulle lupauksen ja Hän—Hän, nyt Hän näytti minulle todisteen siitä. Aamen. Hän on osoittanut minulle sen, että Hän pitää Sanansa."

193 No, mihinkä Hän toi meidät? Millaisesta sekasotkusta minä tulin ulos? Millaisesta sinä tulit? Missä on meidän ajatuksemme tänä aamuna? Mitä Hän on osoittanut olevansa meidän keskuudessamme? Siitä ei

ole epäilystäkään. Aamen. Ja meidän--meidän V-päivämme on varma. Meillä täytyy olla se. Näettekö? Hän on todistanut sen.

194 Aabraham sanoi: "Hän todisti sen minulle. Minä olin lapseton. Minä olin--minä olin vanha mies. Olin steriili ja vaimoni kohtu oli kuollut. Ja me olimme... Hän oli kuusikymmentäviisivuotias ja minä seitsemänkymmentä viisi, mutta Jumala sanoi; "Minä annan sinulle vauvan hänen kauttaan." Se selvitti sen. Siinä oli kaikki." Aabraham sanoi: "Minä uskoin sen."

195 Sitten Jumala heitti hänet kahdenkymmenen viiden vuoden koettelemukseen. Se ei merkinnyt mitään Aabrahamille. Hän tuli siitä ulos vahvempana kuin alussa, antaen yhä ylistyksen Jumalalle. Epäilemättä Jumala katsoi alas ja sanoi; "Millainen palvelija!"

Saatana sanoi: "Oi, niin."

Hän sanoi: "Hän..."

196 "Mutta Minä--Minä todistan, että hän rakastaa Minua. Vie hänet sinne ylös kukkulan huipulle ja tuhoa tuo todiste. Vie hänet sinne ylös."

Ja Aabraham meni sinne ylös tehdäkseen sen. Aivan.

197 Ja Aabraham, kun hän oli ottamaisillaan lapsensa hengen, niin Pyhä Henki tarttui hänen käteensä sanoen: "Aabraham, pidättele kättäsi. Minä tiedän että sinä rakastat Minua." Aamen.

198 Sellainen ihminen minä haluan olla, joka rakastaa Jumalaa huolimatta siitä mitä tapahtuu. "Pidättele kättäsi." Kun koettelemus tulee, kun se on jopa vastoin omaa ajatteluanne. Mutta niin kauan kuin Sana sanoo niin, tee se joka tapauksessa. Näettekö?

199 "Pidättele kättäsi. Minä tiedän että sinä rakastat Minua, koska et säästänyt Minulta edes poikaasi. Siunaten, Minä tulen siunaamaan sinua, hänen siemenensä tulee seisomaan vihollisen portilla ja hän tulee valloittamaan sen." Oi! Hän myös teki sen.

200 Vähän myöhemmin me tulemme ymmärtämään tuon "Aabrahamin siemenen" siinä. Hyvä on. Mikä teki...

201 Epäilykset olivat poistuneet Aabrahamista. Kun hän kuuli todellisen Sanan, epäilykset lähtivät. Kun hän näki Jumalan vahvistavan Sanan, epäilykset lähtivät. Rakkaus otti paikkansa. "Minä tiedän että sinä rakastat Minua, Aabraham. Sinä et lainkaan epäile Minua. Huolimatta siitä, kuinka kauan sinun täytyi odottaa, sinä yhä uskoit Minua. Minä pyysin sinua tuhoamaan juuri sen todisteen, jonka olin sinulle antanut. Minä

annoin sinulle todisteen, sitten pyysin sinua tuhoamaan sen. Ja sinä rakastat Minua niin paljon että pidät Minun Sanani, huolimatta siitä mitä se on." Aamen. Se oli todellinen V-päivä Jumalalle. Näettekö?

202 Jaakobilla oli kerran V-päivä. Hän pelkäsi palata veljensä luokse, koska hän oli tehnyt pahaa. Mutta kuitenkin Pyhä Henki alkoi muistuttamaan häntä hänen sydämessään: "Palaa takaisin kotimaahasi, mistä olet tullut. Sinä tulit kotimaastasi. Sinä teit siellä pahaa, nyt minä lähetän sinut takaisin." Ja kun hän pääsi lähemmäksi, hän... Tietysti, varmasti.

203 Sen vuoksi saatana on niin meidän perässämme. Näettekö? Sen vuoksi saatana on niin Morsiamen, Seurakunnan perässä tällä hetkellä, koska se lähestyy V-päivää. Aivan. Hän on tulossa todella lähelle sitä. Silloin vihollinen tekee kaikkensa ohjatakseen Morsiamen sen ohitse. Raamattu sanoi: "Voi maata, koska viimeisinä päivinä saatana on kuin ärjyvä leijona, kulkien ympäriinsä raadellakseen jonkun, jonka hän saa kiinni, näettekö. Voi niitä, jotka vainoon ja muuhun joutuvat." Pidä lujasti Siitä kiinni. Älä liiku oikealle tai vasemmalle. Pysy tarkalleen tuon Sanan kanssa. Jumala sanoi niin. Se riittää.

204 Jaakobilla, jolla oli kaipaus sydämessään, näytti kaikki olevan pielessä. Hän halusi palata takaisin kotiin. Pyhä Henki oli johdattamassa häntä. Hän oli tehnyt lupauksen Jumalalle. Hänen täytyi mennä Beeteliin maksaakseen nämä kymmenykset ja muut. Ja tässä, matkallaan takaisin, hän huomaa että Eesau, hänen vihollisveljensä oli--oli juuri joen toisella puolella odottaen häntä armeijan kanssa. Niinpä Jaakob oli pelkuri, mutta kuitenkin hänellä oli Jumalan siunaukset. Jumala oli luvannut siunata häntä. Hänellä oli esikoisoikeus. Aamen.

205 Millainen esikuva Seurakunnasta tänä päivänä, Pyhän Hengen kasteen kanssa, Jumalan Sanan lupauksen vahvistaessa sen, koska te olette tulleet osaksi tuota Sanaa, esikoisoikeutta.

206 Ja Jaakobilla oli esikoisoikeus. Aamen. Hänellä oli... Hänen veljensä ei välittänyt siitä. Ja hänellä oli esikoisoikeus, koska hänen veljensä myi sen hänelle puurolautasesta. Ja niin on maailman seurakunta myynyt oman esikoisoikeutensa.

207 Ja kiitos Jumalalle, että meillä on Se. Kyllä. Meillä on Se. Mitä me välitämme seurakuntien yhdistymisestä ja Kansainliitosta ja kaikista näistä muista asioista, niin kauan kuin meillä on esikoisoikeus?

208 Se mitä seurakunnan tulee tehdä, on tehdä kuten Jaakob teki, rukoilla, kunnes se saa V-päivän. Ja aivan, Jaakobilla oli painiottelu. Hän paini koko yön Herran kanssa, mutta hän sanoi: "Minä en päästä Sinua menemään, ennen kuin saan tämän voiton." Ja sitten aamun koittaessa, eräänä aamuna hänellä oli V-päivä. Hän ei enää kävellyt samalla tavalla. Mutta tällä puolella hän oli suuri, vahva, pelokas seurakunnan jäsen. Mutta toisella puolella hän oli pieni, ontuva pappi, tai paremminkin prinssi; pieni, ontuva prinssi, jolla oli tarpeeksi rohkeutta taistella kokonaista armeijaa vastaan.

Eesau sanoi: "Minä varustan sinulle armeijan."

Hän sanoi: "Minä en tarvitse sitä." Hänellä oli V-päivä.

209 Me emme tarvitse heidän organisaatioitaan. Me emme tarvitse heidän juttujaan tästä maailmasta. Me emme tarvitse heidän... tarvitse kulkea tämän maailman asioissa. Meillä on ollut V-päivä. Me painimme yhden päivän tai yhden yön.

210 Oi, kuinka muistankaan tuon painin, kun--kun minun täytyi kuolla itselleni. Mutta silloin tuli V-päivä, kun sain voiton, silloin Jumalan Sana tuli todeksi. Baptistiseurakunta, minulle se ei ollut mitään enempää, kuin mikä tahansa muukaan seurakunta.

Aivan. Minulla oli V-päivä. Jumalan Sana on oikeassa.

Tohtori Davis sanoi: "No, sinustahan tulee pyhä kieriskelijä." Minä sanoin: "Pyhä kieriskelijä tai ei!"

211 Olin siellä Green's Millissä koko yön rukouksessa, kunnes tuo Enkeli tuli sinne tuona aamuna, tuo Valo. Sanoi... Mitä? Koetin päästä eroon juuri tuosta asiasta, jonka Jumala oli antanut minulle taistellakseni sen avulla, nuo näyt, kun minulle kerrottiin, että se oli saatanasta. Sitten Hän tuli minulle, kertoen ja viitaten Kirjoituksiin: "Eikö Jumalan Pojasta sanottu samoin ja niin edelleen?" Minulla oli V-päivä. En enää kuunnellut sellaista. Vein sen kentille ja ympäri ja ympäri maailmaa. V-päivä!

212 Näettekö, Jaakobilla oli V-päivä. Hän paini koko yön. Mutta kun päivä alkoi sarastamaan, se oli hänen V-päivänsä.

213 Kaikki nämä suuret voitot ja muut! Kun näistä asioista alkaa puhumaan, sitä ei voi lopettaa, eihän? Kaikki nämä suuret voitot olivat hienoja. Me arvostamme jokaista niistä. Ne olivat suuria voittoja. Suuria voittoja sodista ja suuria voittoja hengellisistä sodista ja niin edelleen, ne oli-

vat suuria. Mutta, huomaatteko, mikään niistä ei ollut pysyvä. Näettekö? Meillä on suuri voitto, väliaikaisesti. Nyt, me vain...

214 Me huomasimme täällä jokin aika sitten, kun lähdimme sotaan Japanin kanssa. No, minä--minä... Kotonamme oli pieni laite. Joku oli antanut meille pikkuruisen laitteen, tiedättehän, kuin pienen nuken. Ja siinä luki: "Valmistettu Japanissa." Kaveri heitti sen maahan ja rikkoi sen. Näettekö? Ja se heitettiin pois kun voitiin sanoa: "Valmistettu Japanissa". Tai joukko Rickyjä saattoi mennä rihkamakauppaan, tiedättekö. Se ei ole... Rikolliset menivät sisälle tuohon rihkamakauppaan esittääkseen fiksua, näettekö, he menivät sisälle ja varastivat Japanista tulleita tavaroita. He halusivat osoittaa uskollisuuttaan maalle.

215 Entäpä uskollisuus Jumalalle, naurammeko päin Hänen kasvojaan? Näettekö? Jos heille oli niin helppoa mennä rihkamakauppaan ja kääntää myyntitiskit ja muuta sellaista, koska heillä oli pieniä nukkeja ja rihkamaa, jotka oli tehty... valmistettu Japanissa jonka kanssa oli sota; entäpä sitten tupakan polttaminen ja juominen, valehtelu, varastaminen ja sellaiset asiat, näettekö, todelliselle Jumalan armeijalle? Näettekö? He halusivat olla uskollisia. Entäpä meidän uskollisuutemme? Jos he joutuivat vankilaan sen vuoksi, he eivät välittäneet siitä mitään, he halusivat olla uskollisia maalle, lipulle? Mutta joskus kristitty pelkää jopa puhua. Näettekö? Sen vuoksi me tarvitsemme enemmän V-päiviä, kunnes te voitte valloittaa itsenne. Näettekö? Antakaa Jumalan valloittaa teidät Hänen rakkautensa voimalla.

216 Kaikki nämä suuret voitot olivat väliaikaisia voittoja. Jopa Mooseksella, Israel palasi jälleen takaisin vankeuteen. Jatkuvasti vankeuteen ja vapauteen, vankeuteen ja vapauteen, me näemme sen. Monet sankarit yhä taistelivat ja kuolivat. Niin tehdään sodissa yhä, kun kiikarit tarkennetaan luonnolliseen puoleen. Niin tehdään hengelliselläkin puolella. Sankarit taistelevat ja kuolevat. Kuinka me voisimmekaan käydä niitä lävitse. Minulla on kokonainen lista heistä täällä kirjoitettuna ylös, kuten Daniel ja heprealaislapset ja nuo suuret voittajat siellä, jotka saivat voiton.

217 Mutta lopulta he aina päätyivät siihen, jota kutsutaan kuolemaksi, se vei heidät, näettekö, kaikesta huolimatta. He kulkivat eteenpäin, näettekö, he yhä taistelivat, sitten he kuolivat; taistelivat, kuolivat; saivat voittoja, kuolivat; saivat voittoja, kuolivat.

218 Mutta näettekö, kuitenkaan ihmistä ei oltu luotu kuolemaan. Ihmi-

nen oli luotu elämään. Ja huolimatta siitä, kuinka monia suuria saavutuksia hän sai, hän kuitenkin kuoli aivan samalla tavalla. Ja me menimme haudalle, hänet haudattiin ja se oli siinä. Hänen hautansa merkittiin hautakivellä, hänen hautakammionsa ja se--se oli sen loppu. Kuolema nieli hänet. Tuon suuren Mooseksen, suuren Joosuan, Raamatun suuret profeetat, lukuun ottamatta kahta tai kolmea, me tiedämme lähes kaikkien heidän hautapaikkansa, missä kuolema merkitsi heidät. Kuolema nieli heidät ja vei heidät mennessään. Näettekö?

219 Mutta eräänä päivänä tuli taistelu, Sotapäällikkö tuli alas, Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Ja oli Pääsiäinen. Se oli todellinen V-päivä, sen jälkeen kun Jeesus oli taistellut ja voittanut. Hän taisteli jokaista vihollista vastaan, joita vastaan täytyi taistella.

220 Ensimmäisenä, kun Hän syntyi, Hän syntyi likaisen maineen kanssa ihmisten keskelle aviottomana Lapsena. Hän taisteli Itsensä sen lävitse. "Maria on saanut tämän vauvan Joosefin kanssa ilman avioliittoa." Hän tuli nuorten lasten keskelle sellaisen maineen kanssa. Mutta Sydämessään Hän tiesi, että Hän oli Jumalan Poika. Näettekö? Hän taisteli sen lävitse.

221 Hän kohtasi päivän, jolloin Hän päättäisi, mitä Hän tekisi sen jälkeen kun Hän oli vastaanottanut Pyhän Hengen.

222 Hän kohtasi tuon päivän, kun Saatana vei Hänet vuorelle ja näytti Hänelle kaikki maailman valtakunnat ja sanoi: "Minä teen Sinusta nyt kuninkaan. Sinä sanot, että Sinä olet Jumalan Poika ja että Sinulla on voima. Minä annan Sinulle kaikkien kansakuntien hallitsijuuden", juuri sitä antikristus yrittää olla tänä päivänä. Mutta siellä oli V-päivä. Hän taisteli kaiken sen lävitse. Sanottiin: "Jos Sinä olet Jumalan Poika..."

223 Tuli aika, kun Hänet haastettiin Sanalla: "Jos Sinä olet Jumalan Poika, käske näitä kiviä muuttumaan leiviksi. Näetkö? Ja Sinä olet nälkäinen, syö nyt niitä. Näetkö? Jos Sinä olet Jumalan Poika, Sinä voit tehdä sen." Hän olisi voinut tehdä sen. Aivan. Mutta täytyi olla V-päivä. Hän sai voiton tuosta kiusauksesta. Näettekö? Hän voitti...

224 Saatana sanoi: "Nyt voit olla suuri Henkilö. Sinä voit näyttää Itsestäsi, kuka Sinä olet." Saatana vei Hänet temppelin harjalle sanoen: "Heittäydy alas. Minä annan Sinulle lainauksen Kirjoituksista, on kirjoitettu; "Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella Sinua, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi ja he kantavat Sinua." Katsokaapa millainen teologi Saatana on.

Näettekö?

225 "Astu syrjään, Saatana", tässä tuli Sana. Se oli V-päivä. Hän kohtasi jokaisen V-päivän.

226 Hän käveli Pietarin vaimon äidin luokse, joka oli kuumeessa. Kuume raastoi hänen ruumistaan. Tarvittiin kokous. Hän käveli sinne ja kosketti äidin kättä. Sairaus ei voinut olla Hänen Läsnäolossaan. Ei varmastikaan.

227 Sitten Hän tuli paikkaan, missä oli tapahtunut kuolema perheessä. Hän tuli paikkaan missä mies nimeltä Lasarus, Hänen ystävänsä, oli kuollut ja haudattu ja hän makasi haudassa ja haisevana jo neljättä päivää. Ruumis alkaa mädäntymään kolmessa päivässä, näettekö, seitsemänkymmenen kahden tunnin sisällä, mädäntymään. Ja tuolla paikalla elämä ja kuolema kohtasivat. Tässä oli Hän, Elämä; siinä oli kuolema, joka vei Hänen ystävänsä; se oli näytönpaikka. Hän käveli tuolle haudalle ja veti pienet olkapäänsä taakse sanoen: "Lasarus, tule ulos." Oi! Tuo Sana lähti eteenpäin. Se oli Jumalan Sana. Elämä heräsi jälleen henkiin. Uhri palasi takaisin, tuonpuoleisesta jostakin, takaisin elämään. Varmasti. Hän sai voiton. Aivan.

228 Sairaus, kiusaus, mitä kaikkea se saattoikaan olla, Hän taisteli kaiken sen lävitse. V-päivä! Tarkalleen niin.

229 Sitten tuli hetki, kun koko maailma makasi varjoissa, kuoleman varjojen keskellä; jokainen mies, jokainen ihminen, jokainen profeetta, jokainen suuri mies, kaikki nämä suuret sankarit jotka Hän oli lähettänyt. He kaikki makasivat siellä. Siellä makasi Aabraham, Iisak, Jaakob, Joosef, he kaikki makasivat siellä haudassa uskoen; ilman muuta todistetta, kuin vain: "Jumalan Sana sanoi niin. Jumala sanoi niin."

230 Katsokaapa Jobia, kun hän taisteli niin kovasti. Hänen vaimonsa, jopa hänen vaimonsa, hänen kumppaninsa, Job sanoi: "Jopa hänen hengityksensä on tullut minulle vieraaksi", niin edelleen. Hän oli...

231 Millaista aikaa se olikaan tuolle miehelle, kiusauksia! Ja Belzar ja muut heistä sanoivat ja jopa Elihu, he yrittivät syyttää häntä ja muuta sellaista. Mutta hän tiesi pysyvänsä Sanan kanssa.

232 Ja hänen vaimonsa tuli ja sanoi, "Job, sinä näytät surkealta. Miksi et vain kiroa Jumalaa ja kuole pois."

233 Hän sanoi: "Sinä puhut kuin typerä nainen." Kyllä! Oi! Millainen sankari! Jopa Jeesus viittasi häneen: "Ettekö ole kuulleet Jobin kärsivälli-

syydestä?"

234 Job laskeutui alas sota-asussa. Aabraham laskeutui alas sota-asussa. Kyllä vaan. Iisak laskeutui alas sota-asussa. Joosef laskeutui alas sota-asussa..

235 Joosef sanoi: "Älkää kuitenkaan haudatko minua tänne. Haudatkaa minut sinne, näettekö, haudatkaa minut sinne isieni kanssa. Haudatkaa minut samalla tavalla kuin he idät haudattiin, siihen samaan paikkaan tasangolle johon heidätkin haudattiin, Sanaan."

236 Sama asia on minussa. Sen vuoksi minä haluan tulla haudatuksi Jeesuksen Nimessä. "Sillä ne, jotka ovat Kristuksessa, on Jumala tuova Hänen kanssaan", näettekö.

237 Niinpä sitten me huomaamme, kuinka jatkuvasti ja jatkuvasti ja jatkuvasti sankareita, sankareita, sankareita kaatui. Ja tuli hetki, kun Sotapäällikkö, joka oli heidät lähettänyt… Ja he olivat kaatuneet sotatantereella, suuria voittajia. He kohtasivat oman V-päivänsä ja he saivat voiton vihollisesta. He jopa…

238 Joosua… kerran hän pysäytti auringon omalla sanallaan ja se ei paistanut. Ja aurinko ei laskenut kahteenkymmeneen neljään tuntiin. Raamattu sanoi: "Sitä ennen tai sen jälkeen ei ole ollut koskaan ihmistä, joka käski auringon pysyä aloillaan, niin että Jumala kuunteli ihmisen ääntä."

239 Miksi? Näettekö, hän oli saanut kaikki viholliset hajaantumaan. Näettekö? He olivat hajottaneet heidät. He olivat kaikki hajaantuneina joka puolella. Hänen täytyi metsästää heidät ja tappaa heidät. Siinä oli kaikki, koska se oli hänen käskynsä. Ja hän tiesi että jos yö saapuisi, vihollisilla olisi aikaa lähteä jälleen liikkeelle ja kokoontua yhteen ja hän menettäisi enemmän miehiä. Niinpä hän sanoi: "Tarvitsen aikaa. Tarvitsen valoa. Aurinko, pysy aloillasi." Aamen. Oi Jumala. Jumala kuunteli ihmisen sanaa ja pysäytti auringon. Se pysyi aloillaan kaksikymmentä neljä tuntia, kunnes hän taisteli, kitki jokaisen vihollisen ja löi heidät maahan. He eivät voineet… Heille ei annettu aikaa lähteä liikkeelle enää uudelleen. Hän jatkoi kulkemista eteenpäin.

240 Ja kuitenkin, Joosua antoi henkensä, hän makaa maan tomussa.

241 Mutta kun tämä suuri Prinssi tuli, Kristus, Hän, jonka Daniel näki!

242 Tuo suuri soturi, Daniel, kaikkien ongelmien ja muiden keskellä ja tuo suuri… Jos meillä olisi ollut aikaa, olisimme voineet viitata häneen.

Kuitenkin hän makaa maan tomussa. Hän sanoi "Daniel, sinä tulet lepäämään osassasi tuona päivänä, mutta sinä tulet seisomaan jälleen."

243 No niin, lupaus oli annettu hänelle ja kaikille näille sankareille, kunnes lopulta tuli hetki, tuo ratkaiseva hetki että se oli maksettava. Jeesus oli tullut maan päälle. Hän oli voittanut jokaisen sairauden. Hän voitti kaiken. Nyt Hänen täytyi voittaa hauta.

244 Hän oli valloittanut kuoleman. Kuolema ei voinut pysyä Hänen Läsnäolossaan. Hän ei koskaan edes saarnannut hautajaisissa. Ei varmastikaan. Nainin leski tuli poikansa kanssa sillä tavoin. Hän pysäytti heidät, herätti hänet henkiin. Oi! Kyllä vaan. Hän osoitti, että Hänellä oli valta kuoleman ylitse.

245 No niin, on kaksi muuta vihollista: ne ovat hauta ja helvetti; tuonela, hauta. Niinpä tuona päivänä, kun Hän kuoli sellaisen kuoleman että aurinko lakkasi paistamasta, ja maa—maalla oli hermoromahdus, kivet lensivät kukkuloilta ja kaikkia sellaisia asioita. Hän kuoli. Hän meni alas helvettiin. Hän voitti kuoleman. Hän voitti helvetin. Pääsiäisaamuna Hän voitti haudan. Aamen.

246 Siinäpä täydellinen V-päivä, todellinen V-päivä? Hän toi heidät ulos! Hän toi vangit ulos, jotka olivat olleet siellä. Raamattu sanoi: "Hän päästi vangitut vapaaksi." Hän tuli haudasta tuoden mukanaan kaikki nämä sankarit sieltä. Ettekö te tiedä, että siellä oli suuri hetki tuona päivänä, kun he—kun he kävivät sisälle Valtakuntaan, oi, he menivät sisälle Jumalan Valtakuntaan, Hän toi vangitut pyhät ulos sieltä! Hän oli täydellinen voittaja, täydellinen voittaja. Hän toi ulos kaikki kuolleet sankarit. Hän toi ulos Aabrahamin, Iisakin, Jaakobin, Jobin, kaikki muutkin heistä, Hän toi heidät mukanaan ulos tuosta haudasta.

247 Hän otti saaliikseen. Näettekö, Hän tuli maan päälle, Hän otti saaliikseen kuoleman. Hän otti saaliikseen helvetin. Hän otti saaliikseen haudan. Hän otti saaliikseen kaiken. Ja nyt Hän nousee ylös, aamen, pyhiensä kanssa.

248 "Nyt Hän nousi Taivaaseen ja antoi lahjoja ihmisille." Mitä se oli? Miekat, Hän laittoi miekat heidän käsiinsä, Sanan, näettekö, jolla voittaa. Oi! Hän antoi heille miekat (mitä varten?) Sanan, voittaakseen mitä? Sairauden, synnin, taikauskoisuuden, pahuuden, tuodakseen jokaisen elävän olennon, joka haluaa elää, tuodakseen jokaisen heistä ymmärrykseen siitä, että "Koska minä elän, tekin saatte elää."

249 Meillä on uskon taistelu. Suo meidän taistella hyvä… Viimeistellä meidän voittomme, sillä meidän täydellinen voittomme on täysin varma. Se on varma. Sen täytyy olla. Meillä on sen ensihedelmät. Meillä on todiste siitä sydämissämme nyt, koska me olemme jättäneet ensimmäisen taistelun taaksemme. Me olemme pystyneet voittamaan, Jeesuksen Kristuksen uskon kautta. Meillä oli V-päivä.

250 Muistan, kuinka olin siellä noin kello kymmenen eräänä iltana tuossa pienessä autotallissa rukoillen: "Jumala, tapa minut tai pelasta minut." Menin seurakuntiin. He halusivat minun tulevan sinne ja kättelevän saarnaajan kanssa. Sanoin: "Haluan jotain muuta kuin sellaista." Näettekö?

251 Sitten tuossa autotallissa tuona iltana, sanoin: "Jumala, en pääse enää pitemmälle. Minä--minä kuolen." Ja kun olin siellä tuossa vanhassa, märässä rakennuksessa ja polveni... Olin polvistuneena vanhan heinäsäkin päällä, käteni ylhäällä ja sanoin: "Jumala, en tiedä, kuinka puhua, Herra." Halusin kirjoittaa Hänelle kirjeen pyytääkseni Häntä antamaan anteeksi. En tiennyt kuinka rukoilla. "Haluan saada anteeksi."

252 Lupasin sen, kun olin kuolemassa sängyssä. Ja Hän antoi minun... Kun tohtori oli luovuttanut minun suhteeni, sydämeni löi ainoastaan seitsemäntoista kertaa minuutissa. Ja te tiedätte, kuinka hidasta se on. Hän sanoi: "Hän on kuolemassa", ja minä kuulin sen. Isälleni kerrottiin se. Ja siellä tuossa huoneessa, tuona hetkenä, näin noiden suurien J-kirjaimien tulevan joka puolelle; tuo verho ympäröi minut, sillä tavalla. Kuulin tuon hoitajan itkevän ja sanovan: "Hän ei ole kuin lapsi, ymmärrättekö, ja tässä hän on kuolemaisillaan." Selkärangan puudutusaine oli vuotanut lävitse ja päässyt sydämeeni. Näettekö? Se löi vain seitsemäntoista kertaa minuutissa.

253 Kun pääsin kotiin, minun täytyi osoittaa, että rakastin Jumalaa. Ja laskeuduin sinne maahan. Sanoin: "Minä--minä en tiedä, kuinka rukoilla." Ja purin kynsiäni. Ajattelin: "Ehkäpä... Olen nähnyt kuvia. Ristin käteni tällä tavalla, laitan sormet yhteen." Sanoin: "Hyvä Herra, haluaisin puhua kanssasi." Minä kuuntelin. Sanoin: "En kuule Sinua. Ehkäpä ristin käteni väärin. Ehkäpä minun pitäisi tehdä se tällä tavalla." Laitoin minun... Sanoin: "Hyvä Herra, minä... Jeesus Kristus, haluaisin puhua Sinulle. Herra, en kuule Sinua. Vastaa minulle. Olen kuullut muiden ihmisten sanovan, "Jumala puhui minulle." Haluan nyt selvittää tämän Sinun kanssasi. Lupasin Sinulle että tekisin sen. Haluan selvittää sen. Oli-

sitko ystävällinen ja tulisit puhumaan kanssani, Herra?" Minä ajattelin: "Ei, minä en pitele käsiäni oikein, muutoin Hän puhuisi jotain." En tiennyt, kuinka tehdä sitä. En ollut koskaan elämässäni rukoillut. En tiennyt mitä tehdä; tässä pienessä vanhassa vajassa.

254 Eräänä päivänä sitten ajattelin tätä. Ajattelin: "Kirjoitusten mukaan, niin kuin minä olen kuullut sen luettavan, Hän oli mies. Ja jos Hän oli mies, Hän ymmärtää miestä." Kyllä. "Ja sitten minä en tiedä, kuuletko Sinä minua."

255 Saatana sanoi: "No, olet kuluttanut armon aikasi synnissä. Ei ole enää mitään jäljellä. Näetkö, olet ollut niin paha, ettei Hän anna sinulle anteeksi."

256 Sanoin: "En usko sitä. En vain voi uskoa sitä. Uskon, että Hän tulee puhumaan minulle."

257 Sanoin: "Herra, en tiedä jos teen virheen, jos käteni eivät ole oikein ristitty tai mitä tahansa se onkaan, Sinä—anna se minulle anteeksi. Mutta haluan puhua Sinulle. Olen alhaisin lurjus maailmassa. Olen tehnyt kaikkia näitä asioita ja--ja olen paennut Sinua ja kaikkea sellaista", jatkoin puhumista sillä tavalla.

258 Ja heti seuraavaksi, kun olin puhumassa, huoneen poikki tuli pieni Valo ja Se meni seinän viereen ja Valosta muodostui risti, tuosta Valosta ja Se alkoi puhua jollakin kielellä. En ollut koskaan, koskaan kuullut sellaisesta kuin kielillä puhumisesta; minä en ollut koskaan edes lukenut Raamattua; etsin Jaakobin kirjeen 5:14 kohtaa ensimmäisestä Mooseksen kirjasta. Katsoin sinne ja näin tuon Valon ja se puhui jonkinlaista kieltä. Sitten Se meni pois.

259 Ja sanoin: "Herra, en--en--en tiedä mitään tästä kristityn elämästä. Jos se olit Sinä, joka puhuit minulle, minä en ymmärrä Sinun kieltäsi, Herra. Mutta jos Sinä puhut... Ja jos Sinä et pysty puhumaan minun kieltäni, ymmärräthän ja minä--minä en ymmärrä Sinun kieltäsi, mutta me voimme ymmärtää toisiamme tällä tavalla: jos Sinä vain palaat takaisin, niin se olkoon merkki minun ja Sinun välillä, että Sinä annat minulle anteeksi.

260 Siinä Se oli jälleen. Oi, siinäpä V-päivä? Oi, minulla oli sellainen, kyllä, todellinen V-päivä? Siinä Se oli jälleen, puhuen samalla tavalla. Ja minulla oli V-päivä. Oi!

261 Ja siitä lähtien, kun Hän laittoi Sanan minun käteeni, olen taistellut

voittaakseni palkinnon, seilatakseni läpi myrskyisten merien.

262 Meillä kaikilla on voitto. Me olemme taistelleet monien voittojen puolesta. Ja suuri voitto on tuleva aivan pian, se on aivan kulman takana. Meidän täydellinen V-päivämme on pian, kun Jumalan Poika halkaisee taivaan ja palaa takaisin. Ja haudat aukeavat ja kuolleet kävelevät ulos.

263 Luulen, että te olette soittaneet nauhaani täällä, tuosta näystä, joka minulla juuri oli, tai mikä se sitten olikaan, siirtyminen huoneessa; ja menin sinne ylös ja näin nuo ihmiset, aivan samalla tavalla kuin näen teidät, tämä Raamattu tässä edessäni. Ja Jumala tietää että se on totuus. Näettekö? Siellä he olivat nuorina, aivan samalla tavalla ja samanlaisina.

264 Te kaikkihan olette olleet kokouksissa ja ymmärrätte nuo näyt. Oletteko nähneet yhdenkään pettävän? Ette varmastikaan. Juuri vastikään Hän lähetti minut tänne yhden näyn vuoksi, Hän kertoi minulle, mitä tapahtuisi. Te kaikki, kaikki teistä tiedätte siitä. Se meni oikein. Se oli juuri siellä, juuri tarkalleen niin. Se ei koskaan petä.

265 Ja minä sanon teille, pienelle kristitylle ryhmälle joka istuu täällä tänä aamuna, pidelkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä. Teillä on ollut väliaikainen voitto. Mutta on tulossa todellinen V-päivä, täydellinen, kun Jeesus tulee.

266 "Ja pasuuna soi; kuolleet Kristuksessa nousevat." Ja jos teillä ei ole tuota toivoa sisällänne, älkää antako tämän päivän mennä ohitse ilman, että te saatte sen.

267 Kuulin pienen jutun jokin aika sitten, jonka haluaisin toistaa. Se tuli, uskoakseni se oli Billy Sunday, joka teki tämän lausunnon. Eräs poika oli tehnyt rikoksen. En tiedä, oletteko koskaan kuulleet sitä vai ette. Hän teki rikoksen. Hänet heitettiin vankilaan, hän oli joutumassa… Hän oli vankilan sisällä. Ja niinpä hän oli oikeudessa. Ja—ja tuomari sanoi…

268 Ja valamiehistö tuli esille. He sanoivat: "Me näemme pojan olevan syyllinen rikokseen. Ja me valamiehistönä vaadimme hänen elämäänsä."

269 Ja tuomari sanoi: "Minä—minä tuomitsen sinut kuolemaan, hirttämällä, kunnes kuolevainen elämäsi on lähtenyt sinusta. Ja Jumala olkoon armollinen sinun sielullesi."

270 Ja poika vietiin vankilaan ja laitettiin sisimpään vankiselliin, missä hänen täytyisi olla tuohon hetkeen saakka, kunnes hänen pitäisi kuolla.

271 Ja pojan ystävät tulivat tuomarin luokse ja sanoivat: "Tuomari, me

autoimme sinun valinnassasi kaupungissa. Ole kiltti, ole kiltti, älä anna tuon nuoren kaverin kuolla tuolla tavalla."

272 Tulin juuri Teksasista, siellä oli samankaltainen juttu. Nuori mies ja nuori nainen, ja Jumala säästi heidän henkensä. Heidän piti kuolla, noin kolme tai neljä päivää sen jälkeen. Arvelen että te kaikki näitte sen sanomalehdessä, te olitte siellä kanssani, kun heidän henkensä säästettiin.

273 Niinpä he anoivat ja anoivat ja anoivat, nuo ihmiset, jotta tuomari ei tekisi sitä. Niinpä hetken kuluttua, osavaltion kuvernööri…

274 Eräänä päivänä hänen äitinsä lankesi oven ulkopuolella sen eteen, sillä tavalla ja huusi päästäkseen sisälle.

275 Ja lopulta mies tulee sisälle sanoen: "Kuvernööri, tuon pojan äiti on—on siellä ulkopuolella. Hän haluaa tavata sinut." Ja kuvernööri sanoi: "Tuokaa hänet sisälle."

276 Ja tuo nainen konttasi nöyrästi kuvernöörin luokse ja otti kiinni hänen kengistään ja sanoi: "Herra, hän on minun lapseni. Älä tapa häntä. Älä tapa häntä. Hän on ainoa lapseni. Älä tapa häntä. Hän ei tarkoittanut tehdä sitä. Anna hänelle vain elämä vankilassa. Mutta älä ota hänen henkeänsä, kuvernööri." Kuvernööri sanoi: "No, minä menen sinne ja tapaan hänet." Äiti sanoi: "Hyvä on."

277 Niinpä kuvernööri meni alas osastolle, missä poika oli ja he menivät sisälle. Poika halusi olla töykeä. Hänelle sanottiin: "Sait jonkun vieraan."

278 Ja kuvernööri meni sisälle ja sanoi: "Nuori mies, haluaisin puhua sinulle." Poika ryhtyi hyvin töykeäksi, istuutui alas, oli täysin hiljaa sanomatta sanaakaan. Hän sanoi: "Nuori mies, haluan sinun puhuvan minulle. Haluan puhua kanssasi." Ja poika vain käyttäytyi ikään kuin hän ei olisi kuullutkaan kuvernööriä. Ja kuvernööri sanoi: "Nuori mies, minä voin auttaa sinua, jos sinä annat minun auttaa."

279 Poika sanoi: "Mene pois täältä. En halua kuulla mitään, mitä sinulla on sanottavana."

Hän sanoi: "No, poika..."

280 Poika sanoi: "Ole hiljaa. Etkö näe, että olen hermostunut? En halua kuulla mitään, mitä sinulla on sanottavana."

Hän sanoi: "No, tulin..."

Poika sanoi: "Mene ulos tästä sellistä."

Niinpä hän käveli ulos. Ovet suljettiin.

281 Kun tuo kaveri, vartiossa ollut poliisi käveli takaisin ovelle, hän sanoi: "Sinä olet kaikista typerin ihminen."

Poika sanoi: "Kuka tuo omituinen tyyppi edes oli?"

Poliisi sanoi: "Hän oli osavaltion kuvernööri."

282 Poika sanoi: "Ei, ei kuvernööri? Ainoa mies, joka voi armahtaa minut ja minä ajoin hänet ulos sellistä. Ainoa mies, joka voi kirjoittaa armahdukseni ja minä ajoin hänet ulos sellistä."

Kun kuvernööri meni ulos, hän sanoi: "Hän teki valintansa."

283 Niinpä viimeinen asia jonka poika sanoi, kun hänen päähänsä laitettiin musta huppu häntä hirtettäessä; kun köysi vedettiin tiukalle ja huppu laitettiin hänen päähänsä. Hän sanoi: "Ajatella. Kuvernööri seisoi sellissäni ja olisi armahtanut minut, jos en olisi käännyttänyt häntä pois."

284 Kuinka me tiedämme tänä aamuna, että Kuvernööri ei seiso meidän sellimme edessä tänä aamuna? Älä käännytä Häntä pois, jos et ole koskaan saanut armahdusta Häneltä. Ei ainoastaan Kuvernööri, vaan Kuningas, Ainoa, joka voi armahtaa sinut. Hän saattaa seistä tuon sellin edessä, jossa olet kauan elänyt. Miksi et vain päästä Häntä sisälle, jos et ole tehnyt sitä, jos et ole täysin antautunut Hänelle?

285 Jonakin päivänä te tulette huomaamaan, että tämä pieni vaatimaton tie, jonka ajattelette olevan vain typeryyttä, joukko ihmisiä jotka eivät tiedä mistä he puhuvat, te tulette huomaamaan että Kuvernööri on täällä tänä aamuna. Jos sinulla on tarve, jos olet pienessä sairauden sellissäsi josta et pääse ulos, niin Kuvernööri on täällä. Maailman Kuvernööri, Hän on oikeudenmukainen ja Hän on päästävä sinut ulos. Hän tuli. Hän kirjoitti sinun armahduksesi. Hän vain haluaa antaa sen sinulle, tänä aamuna. Älä hylkää sitä.

Kumartakaamme päämme hetkeksi.

286 Jos haluat todellisen voiton nyt, pääsi ollessa kumarrettuna, miksi et antautuisi ja antaisi osavaltion kuvernöörin, antaisi Kuvernöörin kirjoittaa armahdustasi tänä aamuna. Hän on valmis viemään sinut ulos; viemään sinut pois synnistä, viemään sinut pois epäuskosta, viemään sinut ulos sairaudesta, viemään sinut ulos mistä tahansa haluatkin. Tee se, kun me rukoilemme. Rukoile nyt omalla tavallasi. Puhu Hänelle. Näetkö?

287 Vartija olisi voinut puhua kuvernöörille. Se ei olisi hyödyttänyt mi-

tään. Näetkö? Pojan olisi pitänyt puhua kuvernöörille. Näetkö?

288 Sinun täytyy puhua Kuvernöörille. Jos olet sairas, puhu Hänelle. Jos olet tehnyt syntiä ja tehnyt väärin, puhu Hänelle. Hänellä on armahdus sinua varten.

289 Taivaallinen Isä, me olemme kiitollisia. Ja minä, Herra, olen suuresti velkaa Sinulle. Ei ole mitään tapaa, jolla voisin maksaa syntivelkani. Eräänä päivänä olin vankisellissä, koska synnyin tuohon vankiselliin. Tiesin, mitä—mitä vapaus tarkoitti. Ja hinta oli niin suuri, etten voinut maksaa sitä. Mutta olen niin iloinen, että sinä päivänä kun Sinä vierailit vankisellissäni, minä tunnistin sen, että olit Ainoa joka pystyi armahtamaan. Ainoa tapa, jolla voisin olla vapaa ja saada voiton, täydellisen voiton, oli vastaanottaa armahdus, jonka olit minulle kirjoittanut. Ja tänä päivänä minä olen vapaa.

290 Olen niin iloinen, Herra. Vierailen vankilasta vankilaan, niiden luona joilla on kysymyksiä avioliitosta, aina niiden luokse jotka ovat sairaita ja kuumeisia, niiden, jotka ovat sairaita ja vankilassa, niiden, jotka ovat syntisiä ja vankilassa, niiden, joilla on katkeruutta ja epäilystä ja ovat vankilassa. Minä vierailen sellistä toiseen, kertoen heille että Kuvernööri on tulossa armahtaakseen jokaisen, viedäkseen jokaisen ulos.

291 Isä, Sinä tiedät ihmisten sydämet tänä päivänä. Voikoon tämä olla V-päivä, täydellinen V-päivä. Voikoon tämä olla päivä, kun jokainen, Herra, tänä päivänä, vastaanottaa voiton. Suo se, Herra.

292 Voikoon jokainen sairas, joka on tässä rakennuksessa, tulla parannetuksi.

293 Voikoon tämä hetki erämaan takalaidalla olla hetki, kun Jumalan Ääni puhuu läpi palavan uskon tulen. Oi Jumala, tämä pieni tuli joka palaa täällä, tuo pieni toivo joka palaa, voikoon Jumalan Ääni puhua sen lävitse jokaiselle vangille tänä aamuna ja sanoa: "Olen tullut tänä päivänä vapauttamaan sinut." Jos täällä on poika tai tyttö, mies tai nainen, täällä, Herra, joka ei tunne Sinua Pelastajanaan, niin voikoon tuo pieni Ääni puhua, tuo pieni usko, tuon Äänen puhuessa nyt ja voikoot he sanoa: "Kyllä, minä uskon että Jumala on. Minä uskon, että Hän on kaikkea sitä, mitä Hänen sanotaan olevan." Ja Herra, suo tuon pienen uskon vapauttaa heidät juuri nyt. Suo se, Herra.

294 Siunaa heitä. Siunaa veli Isaacsonia täällä, Herra. Me rakastamme tätä nuorta miestä ja hänen vaimoansa, hänen pieniä lapsiaan. Siunaa tätä

pientä seurakuntaa. Oi Jumala. Me olemme niin onnellisia heidän puolestaan, me olemme iloisia nähdessämme että heillä on katto päänsä päällä ja paikka täällä. Sinä olet niin hyvä heille, Herra. Ja me olemme niin kiitollisia Sinulle. Voikoot he säilyä nöyrinä ja suloisina, Jumalan Läsnäolossa.

295 Siunaa tätä muukalaista oven suussa. Siunaa vierailijoita, Herra. Me rukoilemme, että Sinä olet heidän kanssaan. Ja jos he eivät koskaan ole vastaanottaneet tätä täydellistä voittoa, missä he voivat sanoa "aamen" jokaiselle Sanalle jonka Jumala puhuu, niin silloin Herra, voikoon tänä aamuna heidän uskonsa joka heillä on Sinuun, leimata jokaisen Sanan "aamenella." Suo se, Herra.

296 Siunaa meitä yhdessä. Vapauta sairaat ja vaivatut. Ota kunnia itsellesi.

297 Ja rakas Jumala, suo meidän olla tuskailematta tämän jälkeen ja muistakaamme, että nämä koettelemukset ja muut asiat, jotka tulevat meidän yllemme, tapahtuvat ainoastaan siksi että Jumala rakastaa meitä. Hän antaa niitä meille, koska Hänellä on luottamus meihin. Hän uskoo, että me… että meillä on uskoa ja rakkautta Häntä kohtaan, että me pystymme voittamaan. Hän varmistaa sen. Ja suo meidän olla tuskailematta ja—ja hermoilematta. Suo meidän vain kävellä sinne ja puhua Sana ja kävellä eteenpäin. Meret avautuvat. V-päivät tulevat. Suo se, Herra. Ja voikoon tämä olla yksi suurimmista V-päivistä meidän aikanamme. Siunaa meitä, kunnes me jälleen kohtaamme, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

298 Haluan sanoa vielä tämän, ennen kuin minun täytyy mennä. Minulla on puolitoista tuntia aikaa päästä Tucsoniin. Siinä on aikamoinen ajaminen. Mutta haluan sanoa tämän, että nautin todella täällä olostani ja tuntiessani tämän—tämän uskon joka teillä on. Älkää koskaan poiketko siitä. Antakaa tuon pienen tulen jatkaa ja jatkaa palamista. Ja muistakaa, Jumala puhuu noissa pienissä tulissa.

299 Veli Isaacson, minä—minä en tiedä, kuinka ilmaista sen, kuinka kiitollinen olen, että sinä olet pystynyt tulemaan tänne ja—ja pitämään tämän—tämän ryhmän yhdessä. Voikoon Jumala, veljeni, aina antaa sinulle voimia jatkaaksesi eteenpäin. Ja teille ihmisille jotka tulette kuuntelemaan, voikoon Jumala aina antaa teille voimia, Jumalallista voimaa pitääkseen teidät tiellä. Nyt jos…

300 Luulen, että sinulla on pieni muodollinen lopetus hetken kuluttua, veli Isaacson. Annan kokouksen hänelle.

301 Ja jos täällä on ketään teistä, jotka olette, jotka olette tutkineet vesikastetta "Jeesuksen Kristuksen" Nimeen "Isän, Pojan ja Pyhän Hengen" tittelien sijasta, niin meidän pieni pastorimme täällä on valmiina, hän on iloinen voidessaan tehdä sen, suorittaa kastamisen. Jos sydämessänne on mitä tahansa ongelmia, jos haluaisitte hänen rukoilevan kanssanne lävitse, hän on juuri täällä tehdäkseen sen. Ja minä… heti kun tutustuin häneen ja—ja tapasin hänet ja istuin hänen kanssaan ja sellaista, niin tuosta pienestä veljestä löytyi hieno, lempeä, nöyrä kristitty henki. Ja—ja olen varma, että Jumala kuulee sellaisen rukouksen.

302 Meidän maassamme asui kerran eräs vanha mies, nimeltään Hay. Hän oli vanha kunnon mies. Hän oli… Joka kerta kun joku… Hän oli nöyrä ja lempeä. Mutta, ja jotkut ajattelivat, että hän oli vain uskonnollinen omituinen tyyppi tai jotain sellaista. Mutta tiedättekö, kun kuka tahansa sairastui, vanha Isä Hay kutsuttiin rukoilemaan hänen puolestaan. Hän ei ollut ollenkaan omituinen tyyppi silloin. Hän oli vain todellinen mies. Ja tuo vanha sotilas…

303 Eräs uskomaton eli siellä kukkulan päällä, hänellä oli maatila. Hän oli isäni ystävä. Isäni joi. Häpeän sanoa sen. Mutta totuus on totuus, tiedättehän. Raamattu on yksi, joka kertoo Totuuden. Näettekö?

304 No niin, meillä on kirja, jota kutsutaan historiaksi; se sanoo, että George Washington ei koskaan valehdellut. Epäilen sitä. Epäilen sitä. Kyllä vaan. Minä… Minä—minä—minä en—en usko sitä. Lapsi voi tulla… "Te olette syntyneet synnissä, vääryydessä muodostuneet, tulleet maailmaan puhumaan valheita", sanoo Raamattu. Niinpä minä—minä epäilen tuota historiallista lausuntoa George Washingtonista. Mutta se vain kertoo hyvän puolen ihmisestä.

305 Raamattu kertoo ihmisen molemmat puolet. Loot oli hyvä mies siellä Sodomassa. "Kaupungin synnit vaivasivat Hänen vanhurskasta sieluaan." Mutta se ei jätä kertomatta, että kuitenkin hän eli oman tyttärensä kanssa ja sai lapsen, näettekö. Se kertoo molemmat puolet siitä. Niinpä meidän täytyy kertoa molemmat puolet.

306 Isäni kulki juopotellessaan tämän uskottoman kanssa. Ja hän nauroi tälle vanhalle miehelle. Hän teki aina pilaa hänestä. "Vanha isoisä Hay", me kutsuimme häntä: "Isä Hay", hänellä oli vain vähän hiuksia. Hän oli

vanha saarnaaja. Ja kerran he halusivat sadetta. Heidän satonsa oli kärventymässä. Ja he kävivät eräässä pienessä seurakunnassa joka ei ollut sen suurempi kuin tämäkään, sitä kutsuttiin Pieneksi Opossumi Valtakunnaksi, siellä Kentuckyssa. Ja kun he kävivät siellä, he sanoivat, että hän sanoi…

307 Hänellä, vanhalla Isä Haylla, oli sanonta. Hän sanoi: "Hyvänen aika." Pieni nöyrä kaveri ratsasti vanhalla hevosella, vanha kiertävä saarnaaja. Hänelle maksettiin ehkä korillisella kuivattua kurpitsaa, tiedättehän ja mitä tahansa muuta heillä olikaan, tiedättekö, ja eläinrasvaa tai jotain. Se, tiedättekö, sillä tavalla maksettiin vanhoille kiertäville saarnaajille. Monet teistä muistavat nuo vanhat matkasaarnaajat idässä.

308 Ja eräänä päivänä sato oli kärventymässä. Ja vanha Isä Hay sanoi: "No, hyvänen aika." Kun hänellä oli ollut tällainen kokous. Hän sanoi: "Jos joku teistä haluaa jäädä ja rukoilla sadetta, että Jumala säästäisi satonne", hän sanoi, "niin jääkää kanssani." Ja koko seurakunta jäi sinne hänen kanssaan.

309 Isäni, joka oli ulkopuolella, meni sinne, nuorena kaverina, otti satulan pois hevoseltaan, laittoi sen—laittoi sen rukoushuoneen alle, koska hän tiesi, että tulisi satamaan.

310 Tuo vanha mies polvistui alttarille. Hän ei edes noussut polviltaan. Sanotaan, että noin tunnin päästä, hän kuuli ääntä. Hän katseli ympärilleen. Musta pilvi oli lähestymässä kukkulan takaa. Siinä se oli. Näettekö?

311 Uskomaton, joka oli yksi isäni ystävistä, joka teki pilaa tuosta vanhasta saarnaajasta, kun tuo uskoton kuoli, häntä täytyi pidellä sängyssä. Hän oli sairastunut lavantautiin. Moni teistä täällä ei varmaankaan tiedä, mikä se oli. Oi, se on hirvittävä asia. Ja hän taisteli riivaajia vastaan tuntikausia, kolmen tai neljän päivän ajan. Hän sanoi: "Charlie, Charlie." Se oli minun isäni. Hän sanoi: "Älä anna hänen saada minua. Etkö näe häntä, tuolla tuon sängyn vieressä kahleet kiedottuna ympärilleen. Älä anna hänen kietoa minua niillä. Oi!" Hän huusi. Ja häntä täytyi pidätellä, neljän tai viiden miehen voimin sängyssä, ennen kuin hän oli valmis kuolemaan.

312 Siellä Kentuckyssa, seinällä oli vanhoja vaatenauloja, mihin ripustettiin vaatteita. Onko kukaan nähnyt sellaista taloa, mihin on laitettu vaatenauloja?

313 Ja hänen vanha takkinsa roikkui siellä. Hän sanoi: “Charlie, taskussani on pullo viskiä. Mene, anna se lapsilleni.”

314 Ja hänen vaimonsa, joka oli kristitty, itki keittiössä valmistaessaan illallista. Hän sanoi: “Minä en saattanut tehdä sitä.”

315 Ja häntä pidäteltiin sängyssä, kunnes hän kuoli, koettaen häätää riivaajia ympäriltään.

316 Kun vanha Isä Hay, se jolle hän nauroi, kun hän valmistautui kuolemaan, noin kahdeksankymmentä viisi, yhdeksänkymmentä vuotiaana, hän vaipui uneen. Ja kaikki lapset kokoontuivat yhteen. Hänen aikuiset lasten lastenlastenlapset kokoontuivat sängyn ympärille. Hän nousi ylös. Hänellä oli valkoiset viikset, tiedättehän, valkoinen hiusreunus päänsä ympärillä. Mikä... Hänen päälakensa oli kalju. Hän pyöritteli viiksiään sanoen: “Voi hyvänen aika. Te kaikki ajattelitte, että vanha Isä Hay kuoli, ettekö ajatelleetkin?” Hän sanoi: “No, minä en voi kuolla. Minä kuolin jo vuosia sitten. Minä vain menen kohtaamaan Herran Jeesuksen.” Hän sanoi; “Oi, se on niin suurenmoista! Te kaikki, lapseni, kokoontukaa sänkyni ympärille.” Hän otti heitä, vanhimmasta nuorimpaan, kädestä kiinni ja siunasi heidät.

317 Sitten hän sanoi kahdelle vanhimmalle pojalleen: “Nostakaa minut ylös.” Ja he nostivat hänet pystyyn sängyssä. Hän ei voinut pitää käsiään ylhäällä. Hän oli liian heikko.

318 Hän sanoi toiselle pojalleen: “Nosta minun käteni ylös.” Poika nosti hänen kätensä ylös sillä tavalla.

319 Hän sanoi: “Oi, onnen päivä, onnen päivä, kun Jeesus pesi syntini pois. Hän opetti minua, kuinka valvoa ja rukoilla ja elää joka päivä iloiten.” Hän kumarsi päänsä ja lähti.

No, meidänkin täytyy kohdata sellainen hetki.

320 Olen iloinen, että teillä on tällainen pieni nöyrä mies keskuudessanne, johon teillä on luottamus. Uskokaa häntä; Jumala on tekevä keskuudessanne ihmeitä teille.

321 Ja haluan nyt pyytää tältä pieneltä seurakunnalta jotakin. Rukoilkaa puolestani, rukoilettehan? Olen myös yksi veljistänne. En ole aina kanssanne; haluaisin kyllä olla. Te saatte nauhat ja muut tänne. Ja minä olen täällä suurella sotatantereella. Tämä on vain yksi asema, jossa me odotamme Herran Tulemusta. Rukoilkaa puolestani, koska minä todella tarvitsen rukouksianne. Olen monta kertaa riippuvainen niistä kun koh-

taan vaikeita paikkoja, erityisesti ulkomaan kentillä.

322 Ja siellä on noitatohtoreita ja kaikkea, tuhansia kertaa tuhansia seisomassa ja haastamassa siellä, ja kun sinne kävelee yksin, oi, on parempi tietää mistä puhuu. Oi! Kun he voivat tehdä mitä tahansa. He voivat jäljitellä lähes kaikkea, mitä Jumalalla on. He voivat. Aivan kuten Jannes ja Jambres, he voivat jäljitellä mitä tahansa, mitä Jumalalla on täällä.

323 Sitten muistan, ajattelen pientä uskollista joukkoa. "Onko mikä aika päivästä? Kaukana siellä erämaan takalaidalla, hyvin kaukana, pienessä paikassa nimeltään Sierra Vista, näettehän, siellä on pieni rukouskokous käynnissä suurin piirtein näihin aikoihin. Näettekö? Kaukana, siellä toisella puolella vuoren, tuolla vanhalla lehmätilalla, jossain sellaisessa, he rukoilevat."

324 Sitten kävelen esiin, sanoen: "Minä olen rukousten peittämä. Saatana, sinä et voi tehdä mitään minulle. Tulen Herran Jeesuksen Nimessä." Näettekö, jotain tapahtuu.

325 Rukoilkaa puolestani. Tekisittekö sen nyt, kaikki teistä? [Seurakunta sanoo: "Aamen." —Toim.] Aamen. Veli Isaacson, tule tänne.

326 Tiedättekö, toivoisin, että minä—minä voisin jäädä kauemmaksi aikaa ja mennä kotiin jokaisen teidän kanssanne ja syödä illallista. Se veisi minulta kauan. Ja tiedän, että te miehet ajattelette, että teillä on paras kokki maailmassa. Epäilemättä teillä on. Näettekö? Ja varmasti haluaisin tehdä sen. Mutta minä—en voin tehdä sitä tänään. Te kaikki ymmärrätte sen, ettekö ymmärräkin? Te, te ymmärrätte, etten voi tehdä sitä juuri nyt. Olen tällä hetkellä valtavan paineen alla. Haluan tulla tänne ja olla hetken yhdessä teidän kanssanne. Haluan myös tulla takaisin, palata takaisin ja olla kanssanne. Jumala siunatkoon teitä.

327 No niin, veli Isaacson, ota ohjat, mitä tahansa Herra haluaakin sinun tekevän.

328 No niin, jos kuka tahansa teistä haluaisi tulla tänne, joka ei ole koskaan antautunut Jeesukselle Kristukselle ja sinä haluat tulla tänne ja seistä täällä tänä aamuna aivan tämän puhujapenkin vierellä, missä veli Isaacson ja minä seisomme, ja haluat että puolestasi rukoillaan, haluat meidän rukoilevan että Jumala pelastaa sinut, niin tulisitko nyt? Ja te, teillä tulee olemaan täydellinen voitto tänä päivänä. Jos te…

329 Jos kuka tahansa teistä on luisunut takaisin ja mennyt pois Jumalan luota ja ettekä tiedä—ettekä tiedä, että olette menettäneet yhteyden, ku-

ten tuo pieni nainen eilen illalla. Oi, pimeys kerääntyy, kun joudut pois Jumalan luota. Sinä olet mutaisella tiellä. Sinä olet häviävä. Ja jos sinulla ei ole tuota voittoa, joka sinulla pitäisi olla, etkö tulisi myös? Tämä on täydellinen voitto. Tämä voisi olla V-päivä sinulle kaikista maailman asioista.

330 Sinä sanot: "Minulla on ollut niin monta koettelemusta, veli Branham. Olen joutunut ojasta allikkoon." Enkö juuri kertonut teille, että se on Jumalan ansiosta, koska Hän luotti teihin? Te ette petä häntä, ettehän? Te olette saattaneet langeta. Te olette saattaneet tehdä virheen. Mutta te ette petä Häntä, ettehän? Te nousette jälleen ylös, kuten todellinen sotilas, tartutte Miekkaan ja tulette jälleen esiin. Me olisimme iloisia tehdessämme sen. Varmasti.

331 Ja jos ei, niin sitten veli Isaacson jatkaa teille puhumista.

332 Jos te suotte minulle anteeksi, niin minä voin lähteä ja palata takaisin Tucsoniin. Palaan takaisin teidän luoksenne, jos Herra suo. Jumala siunatkoon teitä. Rukoiletteko te nyt minun puolestani? [Seurakunta sanoo: "Aamen."—Toim.]

333 Muistakaa, täydellinen voitto, ja säätäkää tarkennuksenne Jeesukseen Kristukseen. Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja jonain päivänä, Hän on tuleva taivaalta Huudon, Arkkienkelin Äänen kanssa. Kuolleet Kristuksessa nousevat. Ja nämä kuolevaiset ruumiit puetaan kuolemattomuuteen ja me lähdemme ollaksemme Hänen kanssaan ikuisesti. Siihen saakka, valvokaa ja rukoilkaa. Jumala siunatkoon teitä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, veli.